

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

ANTRADIENIS – TUESDAY, SAUSIO – JANUARY 5, 2010 • Vol. CI Nr. 2

Kaina 75 c.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 01-04-10

PERIODICALS

Čikaga, sausio 4 d. („Draugo“ info) – 2009 m. gruodžio 31 d. Balzeko lietuvių kultūros muziejus Čikagoje jau 43-ą kartą surengė Metų žmogaus pokylį. Jo metu buvo pagerbtas 28 metus Čikagoje dirbantis akių gydytojas Linas Antanas Sidrys. Šiemetinis Metų žmogaus pokylis buvo kiek kitoks, nei įprasta, nes tai buvo ir Naujųjų Metų sutikimo šventė.

Lietuvos Respublikos ambasadorė Kanadoje Gintė Damušytė (k.) ir Balzeko lietuvių kultūros muziejaus prezidentas, LR Garbės konsulas Palm Beach, FL, Stanley Balzekas sveikina dr. Liną Sidrį. **Jono Kuprio** nuotr.

Lietuvos 2009 m. žmogumi išrinkta D. Grybauskaitė

Vilnius, sausio 4 d. (ELTA) – Lietuvos 2009 m. žmogumi pirmą kartą išrinkta moteris. Ja tapo prezidentė Dalia Grybauskaitė. Iki šiol ji šiuose rinkimuose buvo paminėta tarp penkių populiariausių šalies žmonių 2005, 2007 ir 2008 metais.

Lietuvos ir Didžiosios Britanijos rinkos ir viešosios nuomonės tyrimų bendrovės „Baltijos tyrimai“ duomenimis, renkant Lietuvos metų žmogų šiemet buvo paminėti 64 visuomenės veikėjai.

Tarp jų – 29 politikai, 14 laidų vedėjų, žurnalistų, pramogų laidų dalyvių, aktorių, režisierių, dainininkų, 5 sportininkai ir treneriai.

Per pastaruosius metus tarp minimų kandidatų į Lietuvos metų žmogaus vardą smarkiai sumažėjo pramogų ir sporto pasaulio atstovų. Tad galima daryti išvadą, kad jiems 2009 metai nebuvo labai sėkmingi.

Į JAV skrendantiems keleiviams – griežtesnė patikra

Washington, DC, sausio 4 d. (AFP/BNS) – JAV pareigūnai sekmdienį pranešė sugriežtinę saugumo priemones visuose lėktuvų reisuose į Jungtines Valstijas ir perspėjo, jog keleiviai, skrendantys iš 14 „su terorizmu siejamų“ šalių arba pakeliui per jas, bus tikrinami dar kruopščiau.

Apie naujas priemones buvo paskelbta po 2009 m. gruodžio 25 d.

mėginto įvykdyti sprogdinimo JAV oro bendrovės „Northwest Airlines“ lėktuve, skridusiam iš Amsterdamo į Detroit. Dėl to išpuolio daugelis oro uostų sugriežtino jau ir anksčiau taikytas nuodugnius keleivių patikras.

Į Jungtines Valstijas iš užsienio skrendantys keleiviai bus pagal atsitiktinę tvarką atrenkami privalomam patikrinimui, arba bus atlieka-

mos „nuo grėsmės lygio priklausomos“ patikros, sakoma JAV Transporto saugumo administracijos (TSA) pranešime.

Šios sugriežtintos saugumo taisyklės įsigaliojo nuo pirmadienio. Jos tapo atsaku į nesėkmingą išpuolį, kurį mėgino įvykdyti 23 metų Nigerijos pilietis, neseniai lankęsis Jemene ir palaikęs ryšius su tarptautiniu

teroristų tinklu „al Qaeda“.

Pranešama, kad įtariamasis Umar Farouk Abdulmutallab išskrido į JAV iš Amsterdamo Schipholo oro uosto, į kurį atvyko iš Nigerijos sostinės Lagoso.

JAV Valstybės departamentas šiuo metu terorizmą remiančiomis šalimis oficialiai laiko tik Kubą, Iraną, Sudaną ir Siriją. **Nukelta į 7 psl.**

Viešpats pasišaukė Igną Medziuką

Čikaga, sausio 4 d. („Draugo“ info) – Paskutinę 2009 m. dieną, gruodžio 31-ąją, Los Angeles, Kalifornija, mirė žurnalistas, visuomenininkas, lietuviškojo švietimo dirvos puorentojas Ignas Medziukas, neseniai peržengęs savo 100-ojo gimtadienio slenkstį.

I. Medziukas gimė 1909 m. spalio 22 d. Krokialaukio vls., Alytaus apskrityje. Vytauto Didžiojo universitete studijavo klasikinę filologiją, vėliau – teisę, studijas tęsė, 1949 m. atvykęs į JAV. Persikėlęs į Los Angeles, kaip ir daugelis antrosios lietuvių imigrantų bangos šviesuolių, gyveno dvigubą gyvenimą: dienomis dirbo banke, o atliekamui nuo darbo metu aktyviai dalyvavo visuomeniniame lietuvių gyvenime – JAV LB, Šv. Kazimiero lituanistinėje mokykloje, Los Angeles ateitininkų veikloje.

I. Medziukas ypač pasižymėjo žurnalistine veikla, spaudoje bendradarbiauti pradėjęs dar Lietuvoje 1926 m. Daug jo straipsnių buvo išspausdinta „Drauge“, „Tėviškės žiburiuose“, „Pasaulio lietuvyje“ ir kituose leidiniuose.

A. a. Ignas Medziukas. „Draugo“ archyvo nuotr.

1935 m. Lietuvoje išleido knygą „Vilniaus geležinis fondas“, gyvendamas Los Angeles, suredagavo leidinius apie Šv. Kazimiero lietuvių parapiją ir Šv. Kazimiero lituanistinę mokyklą. 2001 m. buvo apdovanotas JAV LB Kultūros tarybos skiriama Žurnalisto premija.

Pasaulio lietuvių jaunimui vadovaus K. Pikūnas

Vilnius, sausio 4 d. (Lietuviams.com) – Po poros iš eilės Pasaulio lietuvių jaunimo kongresų, vykusių ne Europoje – Kanadoje ir šiuo metu Pietų Amerikoje (Argentina, Urugvajus ir Brazilija) – XIV kongresas vėl vyks senajame žemyne, tiesa, ne žemyninėje jo dalyje. 2013 m. vasarą jis bus surengtas Jungtinėje Karalystėje (JK). Tam vienbalsiai pritarta XIII kongreso metu.

Matyt, ne veltui kongresas vyks būtent JK – ten gyvena ir naujai išrinktas Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos (PLJS) valdybos pirmininkas Kęstas Pikūnas. Jis turėtų per mėnesį perimti darbus iš iki šiol sąjungai vadovavusio Kanados lietuvių Stasio Kuliavo.

Kita reikšminga naujiena iš Urugvajaus – kongreso dalyviai taip pat vienbalsiai pritarė PLJS atstovybės Lietuvoje steigimui. Organizacijos atstovybės steigimo darbai jau buvo pradėti rudenį, tačiau dar reikėjo ir kongreso dalyvių „palaiminimo“.

Šiame numeryje:

- Sveikata. Sausų akių sindromas (p. 2)
- 2009–ieji Lietuvoje: ne-nuoseklios politikos metai (p. 3)
- A. Navicko skiltis (p. 3)
- Paminėtas ambasadorius S. Lozoraitis jaunesnysis (p. 4–5)
- Laiškai, nuomonės (p. 5)
- Šventadienis (p. 8)
- D. Britanijos lietuvių visuomeninių pagrindų formavimasis (IV) (p. 8, 11)
- Atsiminimai (143) (p. 9)
- Knygos pristatymas herojų menančioje gimnazijoje (p. 10)

Valiutų santykis

1 USD — 2.41 LT
1 EUR — 3.45 LT

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Redakcijos žodis

Paskutinę 2009 metų dieną LR Užsienio reikalų ministerija (URM) išplatino pranešimą apie Tautinių mažumų ir išeivijos departamento (TMID) pertvarkymą ir Lietuvos grįžimo į tėvynę informacinio centro panaikinimą. Nuo šiol ryšius su užsienio lietuviais palaikys URM, tautinių mažumų klausimus spręs Kultūros ministerija, o užsienio lietuvių ir tautinių mažumų švietimo reikalais rūpinsis Švietimo ir mokslo ministerija (ŠMM). Šie nauji potvarkiai įsigaliojo nuo š. m. sausio 1 d., tačiau turbūt praeis nemažai laiko, kai čia minimos ministerijos iš tiesų pradės dirbti ir rūpintis išeivijos reikalais. Šiandien nuėjus į URM ir ŠMM tinklalapius, pirmajame radau vos žiupsnelį naudingos informacijos apie išeiviją, o antrajame – net ir to nėra. Belieka prie Naujųjų metų linkėjimų Lietuvos ministerijoms palinkėti drąsiau rūpintis mūsų reikalais.
Vyr. redaktorė Dalia Cidzikaitė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA

(metams kasdiena, paskelbta) \$250.00

JAV

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klasė: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

SVEIKATOS KLAUSIMAI

Gyd. ONA RADZEVIČIENĖ

Sausų akių sindromas

Sausų akių sindromas atsiranda, kai žmogaus akys dėl ašarų plėvelės sutrikimo yra nepakankamai drėkinamos.

Kad akys išliktų sveikos, akies ragenos epitelio ląstelės turi būti visada drėkinamos. Jas drėkina plonas sluoksnis tepamųjų medžiagų, vadinamų ašarų plėvele. Ašarų plėvelė, kuri yra labai plona (0,001 mm), akyje atlieka daug svarbių funkcijų: ap rūpina deguonimi ir maitina kraujagyslių neturinčią ragena, saugo ją nuo infekcijų, nes ašarose esantys enzimai sunaikina (neutralizuoja) mikroorganizmus. Taip pat ašarų plėvelė užtikrina ragenos paviršiaus lygumą, kad būtų normali šviesos refrakcija (lūžimas). Mirksint ašarų plėvelė sutepa akių vokus. Pažeidus ašarų plėvelę išsivysto sausų akių sindromas.

Ligos priežastys

* Vasarą akis sausina karštas oras, vėjas, dulkės, dūmai, oro vėdin-tuvai. Žiemą akys sausėja dėl sauso oro butuose, o taip pat dėl šalčio bei žvarbaus vėjo. Akių ligų gydytojai pa-taria nuolat drėkinti patalpų orą.

* Dažnai akys sausėja ilgai dir-bant kompiuteriu, žiūrint televizorių. Įdėmiai žiūrėdami į ekraną, žmo-nės rečiau mirksi. Normaliai žmogus mirksi 15–20 kartų per minutę, o žiū-rėdami į ekraną sumirksi mažiau nei 10 kartų. Dėl to ašarų plėvelė mažiau drėkina mūsų akis ir akys sausėja. Akys sausėja ir dirbant karštose, sau-sose patalpose.

* Senstant akys taip pat sausėja. Pirmuosius požymius žmonės gali pa-justi būdami 40 metų amžiaus, o vyresni nei 15 metų – gerai žino, kas yra sausos akys, nes ašarų tūris šiame amžiuje sumažėja daugiau nei 60 procentų.

* Dažnai akys sausėja sergant sisteminėmis ligomis: reumatoidiniu artritu, sklerodermija, Sjogren's sin-dromu (sausos akys, sausumas bur-noje, reumatoidinis artritas). Dau-giau nei pusė moterų pomenopauzės laikotarpiu skundžiasi sausomis aki-mis. Akys sausėja menstruacijų, nėš-tumo ar vaiko žindymo metu.

* Sausų akių sindromas gali atsirasti dėl kai kurių vaistų paša-linio poveikio. Tai stebima naudojant antihistamininius preparatus, vais-tus, skirtus širdies ligoms gydyti, kraujo spaudimą mažinti, gydyti slogą, mažinti skausmą, taip pat diu-retikus, kontraceptikus. Parkinsono ligą gydyti naudojami vaistai taip pat sausina akis.

* Akių sausėjimui turi įtakos kli-mato sąlygos. Gyvenant sausose, vė-juotose vietovėse, kur gausu dulkių, dažniau pastebima žmonių nusiskun-dimų, kuriuos sukelia sausos akys.

* Kartais nepakankamas ašarų kiekis stebimas, kai ašarų sudėtyje yra cheminės medžiagos, sąlygojan-čios greitą ašarų išgaravimą.

* Akių sausėjimas dažnai stebi-mas nešiojant kontaktinius lęšius – dėl lęšių akys jaučiasi nepatogiai, sausėja, atsiranda atmetimo reakcija.

Požymiai

* „Svetimkūnio jutimas akyse“ – atrodo, kad akis pripilta smėlio ar žvyro;

* Rytais sunku atsimerkti, gali būti jaučiamas trumpas, aštrus skausmas;

* Akys gali parausti, atsirasti iš-skyrų, jaučiamas graužimo, niežėji-mo pojūtis;

* Kartais jaučiasi akių nuovargis, sunkūs vokai, mirkčiojant skauda akis;

* Gali akinti šviesa;

* Kartais sustiprėja akių ašaroji-mas, nes didelis sausumas dirgina akis ir tuo pačiu išsiskiria per daug ašarų;

* Esant sausų akių sindromui gali sutrikti regėjimas: tai pablogėti, tai pagerėti.

Kai kurie iš šių požymių sustip-rėja rytais, kiti – vakarais.

Liga nustatoma įvertinus pacien-to skundus. Kartais išmatuoti ašarų kiekį naudojamas Schirmet testas, kai plona sugeriamo popieriaus juos-telė padedama po apatiniu akių voku ir iš to, kiek ji sudrėko, sprendžiama apie ašarų kiekį.

Gydymas

Sausų akių sindromas yra lėtinė liga, kuri praktiškai neišgydoma.

Kad akys nesusausėtų, gydytojai pataria kuo dažniau mirksėti, kad akys būtų drėkinamos natūraliai. Nakčiai ant akių patariama užsidėti vandenyje sudrėkintą medžiagos skiautelę, nes miegant ašarų plėvelė suplonėja.

Gydant sausų akių sindromą, pagrindinis tikslas – panaikinti ar sumažinti nemalonius jutimus, ap-saugoti akių paviršių nuo mikrotrau-mų ir infekcijų, taip pat gydyti sis-temines ligas. Pagrindinis gydymo būdas yra drėkinti akis dirbtiniu būdu – natūralią ašarų sudėtį atitin-kančiais akių lašais, vadinamais dirb-tinėmis ašaromis.

Žmonės, dirbantys su kompiute-riu, turėtų palenkti ekraną 20 laips-nių kampu žemyn, kadangi tuomet akys žvelgia žemyn, vokai jas dengia, ir akys yra šiek tiek daugiau drėki-

namos. Nešiojantiems kontaktinius lęšius taip pat būtina naudoti dirbti-nes ašaras. Reikia atsiminti, kad dirbtinės ašaros yra gaminamos su tam tikrais konservantais, kuriems jūs galite būti jautrūs, todėl geriau pasitarkite su akių gydytoju, kokias ašaras jums geriau naudoti.

Akims drėkinti gydytojai kartais pataria įvairių gelių ar tepalų, vadi-namų kietų ašarų, kurias patogu naudoti naktį.

Vaikams naudoti dirbtinių ašarų nepatariama, bet suaugusieji turėtų priminti kuo dažniau mirksėti ir tokiu būdu drėkinti akis.

Patarimai dirbantiems kompiuteriu

1. Ekranas turi stovėti tiesiai dirbančiajam prieš akis, nutolęs nuo jų per pusę metro.

2. Į ekraną patariama žiūrėti ne ilgiau kaip 4 valandas, nes akys pa-vargsta nuo monitoriaus spinduliavi-mo. Jos pradeda perštėti, gali sutrik-ti regėjimas.

3. Jei žmogaus regėjimas ir taip jau yra sutrikęs, optikos salonuose galima įsigyti specialių akinių, lęšių su antirefleksine danga. Be to, kom-piuterinės technikos parduotuvė-se galima įsigyti specialių ant vaiz-duoklio (monitoriaus) ekrano de-damų „langu“, kurie atspindi spin-dulius, skleidžiamus kompiuterių ekranu.

Saugokite savo akis nuo sauso oro, dūmų, vėjo, drėkinkite kambarių orą, nepamirškite dirbtinių ašarėlių ir kuo dažniau mirksėkite.

Paruošta pagal
www.allaboutvision.com;
www.sveikas.lt

PSICHOLOGINĖS PAGALBOS LINIJA

Skambinti tel.:

1-866-438-7400

pirmadienį ir ketvirtadienį nuo 6 val. v. iki 10 val. v.

Konfidencialumas garantuojamas

2009–IEJI: NENUOSEKLIOS POLITIKOS METAI

MINDAUGAS JURKYNAS
VU TSPMI docentas

2009 metus galima vadinti pokyčių metais. Juos sukėlė 2008 m. Seimo bei 2009 m. prezidento rinkimai, po kurių pasikeitė politinis Lietuvos peizažas. Baigėsi Valdo Adamkaus era bei socialdemokratų vyravimas. Juos rinkėjų valia pakeitė kitos politinės jėgos bei asmenys. Su Andriaus Kubiliaus Vyriausybę prasidėjusios permainos apibūdinamos nevienareikšmiškai. Centro-dešinės koalicijos reformas galima vertinti pagal ideologiją ir žmonių nuotaikas. Visiems patinkančios politikos nebūna. Kairieji nepritars dešiniams ir atvirkščiai. Tai politinio gyvenimo realybė visame pasaulyje.

Ideologiškai prasidėjusios permainos Lietuvoje nėra labai liberalios. Nors įstatymais prižiūrėti moralines nuostatas, staigaus mokesčių didinimo bei taupymo politika kelia klausimą, kur dingo liberalai. Smulkaus ir vidutinio verslo skatinimo, mokesčių mažinimo, socialinio liberalumo stoka viešumoje meta ant liberalų partijų prisitaikymo šešėlių.

Remiantis nuomonių apklausomis, dabartinės Vyriausybės darbai daugumos žmonių yra vertinami neigiamai. Mažėjančios žmonių pajamos, didėjantis nedarbas, didėjančios šalies skolos, biudžeto, „Sodros“ deficitai ir mokesčiai bei krentantys valstybės skolinimosi bei konkurencingumo rodikliai ir riaušės prie parlamento dar niekam nepakėlė rezultatų.

Kita vertus, valdyti ekonominės krizės metu yra didelis iššūkis. Tik teoriškai galima svarstyti, ar mokesčių mažinimas ar/ir ūkio skatinimas išsaugant ūkio vietas būtų geresnis kelias. Be to, kiti pastebi, kad galėjo būti blogiau, ar kad tarp Baltijos šalių atrodome bene geriausiai. Konservatorių Vyriausybei netrūksta ambicijų ir jos vadovas, teigiama, doras žmogus, bet, kaip sakoma, geras žmogus – ne profesija.

Permainų vykdymas kartais atrodė kaip politinių sąskaitų suvedinėjimas ar plaukiojimas rūke be vairininko. Skolinimasis didelėmis palūkanomis nieiškant alternatyvų, Arūno Valinsko išrinkimas ir pašalinimas iš Seimo pirmininko pareigų, neišsipildęs biurokratijos mažinimas ir namų atnaujinimas (renovacija), politinių perbėgėlių priglaudimas ir flirtas su Darbo partija Tėvynės sąjungai kelia rimtus klausimus dėl jos principų ir pažadų nuoseklumo. Žinia, politinis konservatorių dėmesys VSD ir „Leo LT“ buvo užprogramuotas jau rinkimų kampanijos metu.

Naujai išrinktos prezidentės Daliaus Grybauskaitės veikla yra prieštaringa ir neaiški. Noro pasižymėti yra apstu, bet jis pernelyg emociingas ir visuomenei menkai argumentuotas. Neaiškos prezidentės nuostatos (liberalios, socialdemokratinės, konservatyvios?) rodo norą likti populiaria, tiesiog rodant ryžtą (dėl biudžeto, VSD, CŽV kalėjimų, buvusių politikų), kartais ir nenuoseklų.

D. Grybauskaitės vykdoma užsienio politika yra dar nenusistovėjusi ir dažnai be pagrindo pagrįsta buvusios užsienio politikos kritika – ar V. Adamkus šiaip sau tapo „Metų europiečiu“ 2007 m.? Viena vertus, siekis žiūrėti į Šiaurės šalis yra sveikintinas. Kita vertus, noras Lietuvą paversti tyliąja ES bei NATO nare ir

„pragmatiškiau“ bendrauti su Rytų kaimynais, ypač Rusija, kelia klausimus, kokios mūsų vertybės ir ar neperbraižomos mūsų „raudonos linijos“.

Nesinori, kad Lietuva netektų savarankiškos ir ambicingos užsienio politikos ar sugadintų santykius su strateginiais partneriais kaip JAV. Po nerastų CŽV kalėjimų paieškos, neabejoju, amerikiečiai į bendradarbiavimą su Lietuva žiūrės daug atsargiau. Paklauskime savęs, ar turime daug alternatyvų ir ar galima idealistiškai būti visiškai nepriklausoma valstybe. Nepamirškime, kad gyvename mažoje valstybėje, kur teisingų partnerių ir draugų pasirinkimas yra būtinybė.

• • •

Kas mūsų laukia 2010 m. politikoje? Galimi keli keliai iš daugelio. 2010 m. Lietuvoje nebus rinkimų, kurie iššaukia politinį aktyvumą. Tikėtina, kad trapią daugumą turinti A. Kubiliaus Vyriausybė bandys užsitikrinti platesnę paramą. Be jos, reformos gali strigti arba vėluoti. Didžiausią frakciją Seime turinčios Tėvynės sąjungos galimybės vyrauti nėra tvirtos.

Ankstesnės šios partijos pretenzijos į moralią politiką pradėjo nuvertėti dar 2008 m., sudarius koaliciją su konservatorių keiksnotomis „abonentinėmis“ ir „populistinėmis“ jėgomis, kurios iš esmės yra Trojos arkliai. Niekas nežino, kas jų viduje, – draugai ar priešai. Nestebintų liberalcentristų, liberalų sąjūdžio ir tautos prisikėlimo partijos sparnų bendri veiksmai, siekiant persikirstyti postus ir įtakos zonas Vyriausybėje.

Negalima atmesti galimybės, jog konservatorių gretose didėjantis nepasitenkinimas partijos vadovu gali privesti iki Irenos Degutienės tapimo premjere. Rinkėjų simpatijos moterims (D. Grybauskaitė, Vilija Blinkevičiūtė, I. Degutienė) sudaro papildomas sąlygas Tėvynės sąjungai laukti laiko, kada galima sumažinti nepasitenkinimą nepopuliaria vyriausybe ir pakelti krentančius partijos rodiklius. Pirmalaikių rinkimų galimybė yra teorinė. Seime nėra noro paleisti parlamentą, kadangi dauguma partijų prarastų turimas vietas ar atsidurtų politikos parastėse. Nors, jei koalicija realiai nespręstų problemų dėl tarpusavio rietenų, susidariusi partinė padėtis reikalautų ryžtingesnės koalicijos.

Neatrodo, kad socialdemokratai, kaip antra pagal dydį Seimo jėga, dabar galėtų burti naują vyriausybę. Lietuvos ūkis kol kas nerodo nuoseklaus atsigavimo ir niekas nenori vykdyti nepopuliarias, ypač išlaidas ribojančias, reformas. Be to, socialdemokratų vidiniai nesutarimai, pramiegotas opozicijos vadovo postas bei primenamos politinės nuodėmės neduoda papildomų taškų.

Prezidentės santykis su dabartine Vyriausybe ir ją remiančia parlamento dauguma neturėtų keistis, nes iki šiol jos ūmūs pasiūlymai beveik visada būdavo patenkinami, valdančiai daugumai apsisukant 180 laipsnių kampu nuo savo ankstesnių nuomonių. Premjero, kaip galingiausios politinės figūros, nuolaidžiavimas padidina prezidentės veiksmų erdvę. Kita vertus, vyriausybės kantrybė parlamentinėje respublikoje neilgamžė.

Delfi.lt

Žvilgsnis nuo metų slenksčio

ANDRIUS NAVICKAS

Baigėsi metai, kuriuos dauguma prisimins kaip krizės ir nerimo metus. Mokėmės prisitaikyti prie sunkmečio realybės, mokėmės ieškoti išeikių. Ne visada sėkmingai. Nors tikrai kažko išmokome. Kiekvienas sunkmetis moko, net ir per prievartą.

Pavyzdžiui, to, jog visos investicijos į materialinius dalykus yra netvarios, jog išlieka tai, kas širdyje, o ne kišenėse. Tiesa, liūdina tai, jog, jei prieš metus garsiai kalbėta, kad globaliam vartotojiškam kapitalizmui reikia pataisų, nes liguistas godumas negali būti tvarios ekonominės sistemos pamatu, tai metų pabaigoje vis tvirčiau jautėsi nevaržomos pinigų valdžios gerbėjai, krizės „atpirkimo ožiu“ paskelbę esą per dideles valstybės garantijas silpniausiems ir vargingiausiems. Panašu, jog turtiniausieji ir šįsyk išlips iš krizės balos sausi, o visi kiti turės gyventi gerokai kukliau. Visuomenės prarado puikią progą tapti kur kas socialiai teisingesnėmis. Tai reiškia, jog socialinės darnos dar teks palaukti. Gal net iki kitos krizės.

Lietuvoje metai prasidėjo išpūdingomis ugnies salvėmis Vilniuje. Didžiausią išpūdį, regis, padarė tai, jog per tokį trumpą laiką galima vėjais paleisti tiek tūkstančių litų. Simbolinė taupymo metų pradžia. Tiesa, per metus būta tiek politinių salvių, jog, regis, galutinai atpratome stebėtis.

Pavyzdžiui, riaušės prie Seimo ir dūžtantys parlamento langai. Kuriam laikui tai sukrėtė ir, regis, paskatino tartis. Deja, ilgainiui tapo vis aiškiau, kad daug daugiau kalbančių nei klausančių. Manau, kad daugumai labiau įsiminė politikų diskusijos apie vandens patrankos svarbą valstybingumui nei nelabai aiškus Nacionalinis susitarimas.

Pavyzdžiui, parlamentarų santykių aiškinimasis. Atrodė, kad arba Valinskas, arba Sacharukas, o gal ir abu – po visų viešai vienas kitam išsakytų kaltinimų tikrai atsidurs už grotų. Tačiau abu tarpsta Seime ir dar priklauso tai pačiai koalicijai.

Pavyzdžiui, žudynės Kaune ir šmėkštelėję pedofilijos klanų kontūrai. Keistas bylos tyrimas ir nuostaba – ar prokuratūra siekia tiesos, ar bando įteisinti kažkam patogiausią versiją? Dar kartą galėjome suabejoti, ar tikrai turime veiksnų Generalinį prokurorą.

Pavyzdžiui, faktas, kad Lietuvoje galima įkurti slaptas bazes, kurios neatskaitingos mūsų rinktai valdžiai. Dar kartą įsitikinome, kaip pavojinga, kai asmenys išįjaučia esą „valstybininkais“, kurie aukščiau už valstybę. Kai patys negerbiame savo valstybės, tai į ją išsivalyti kojas kyla noras ir kitiems.

Dėkui Dievui, skandalų bangos sukyla ir nurimsta. Jos pavojingiausios tada, kai nėra tvirtų pamatų. Bėda ta, kad pripratome gyventi vertindami ne pamatus, bet įvaizdį. Per kiekvieną skandalą kažkodėl vyrauja klausimas – o kaip atrodysime kitoms valstybėms? – o ne – ką turėtume išmokyti mes patys ir ką daryti, jog panašūs dalykai nesikartotų? Todėl nesunku spėti, kad ir kitais metais politinių skandalų tikrai bus. Sunkiau nuspėti, ar bus valios ir jėgų pasirūpinti valstybės pamatais.

Esame pasiekę pavojingą ribą, kai labai daug žmonių nebetiki savo valstybe. Dalis jų „balsuoja kojomis“ ir emigruoja, dalis pasitraukia į vidinę emigraciją – visko neigimą ir cinizmą. Dalis su valstybe pradeda elgtis kaip su savo uždara akcine bendrove.

Prabėgę metai – tai iliuzijų žlugimo laikotarpis. Turime atsisveikinti su iliuzija, kad geras gyvenimas – tai nerūpestingas vartojimo šėlsmas, jog valdžia yra Kalėdų senelis su neišsenkančiu dovanų maišu. Turime atsisveikinti su iliuzija, kad deformuotoje politinėje ir socialinėje sistemoje pakanka pakeisti valdžią ir opoziciją vietomis ir deformacijos išnyks, jog įmanomos tikros permainos, nereikalaujančios sunkių pastangų ir ryžto apriboti savanaudiškumą. Šios iliuzijos buvo patogios, tačiau jos trukdė oriai ir laisvai gyventi, trukdė valstybės brandai. Svarbu, kad jų vietą užimtų ne naujos iliuzijos, bet laisva ir atsakinga pilietinė branda.

Simboliška, kad įžengiamo į metus, kai švėsime atkurtos Nepriklausomybės dvidešimtmetį, į metus, kuriuos Lietuvos Bažnyčia paskelbė Padėkos už laisvę metais. Tad didžiausia užduotimi bus atrasti ir įvardinti tą pagrindą, kuris mums leidžia išlikti laisva tauta ir nepriklausoma valstybe. Atsakyti į klausimą – kas mums padeda išlikti net tada, kai mūsų deleguoti politikai pamiršta savo prievoles?

Tikiu, kad prabėgę metai užgrūdino ir kitais metais mažiau skųsimės ir dejuosime, o patys kantriai, nuosekliai ir drąsiai išsikuopsime savo širdis, puoselėsime savo šeimas, rūpinsimės savo bendruomenėmis ir taip stiprinsime valstybę, kurioje gyvename.

Sakoma, kad prieš Naujuosius dauguma žmonių linkę dalinti pažadus, jog nuo šiol gyvens kitaip. Didžioji dauguma tokių pažadų telieka skambiais pareiškimais. Neeikvokime jėgų skambiams pažadams, paprasčiausiai gyvenkime kaip laisvi ir orūs žmonės ir pradėkime permainas nuo smulkmenų, nes pačios išpūdingiausios kelionės visada prasideda nuo pirmo – dažnai nedrąsaus ir netvirtu – žingsnio.

Lrt.lt

Minėjimo metu buvo atidaryta Juozo Kazlausko nuotraukų paroda, skirta ambasadoriui S. Lozoraičiui jaunesniajam.

PAMINĖTAS AMBASADORIUS S. LOZORAITIS JAUNESNYSIS

**DALĖ LUKIENĖ,
JAV LB Kultūros tarybos
pirmininkė**

Ambasadoriaus Stasio Lozoraičio, jaunesniojo minėjimas įvyko 2009 m. lapkričio 21 d. Lietuvos Respublikos ambasadoje Washington, DC. Renginio sumanytoja buvo Danutė Vaičiulaitytė-Nourse, JAV LB Kultūros tarybos narė, kuri 1990–1993 metais buvo viena iš Lietuvos atstovybės/ambasdos darbuotojų. Drauge su kitais darbuotojais ji norėjo pagerbti buvusio ambasadoriaus atminimą, kol dar yra gyva jo darbo ir asmenybės prisiminimų gija. Buvo sutarta su LR ambasadoriumi JAV ir Meksikai Audriumi Brūzga, kad šis renginys bus ambasados renginių programos „Iš Lietuvos Diplomatinių tarnybos istorijos renginių ciklo“ dalis.

Į programos organizacinį komitetą įsijungė ir Washington LB apylinkės pirmininkė Danelė Bieliauskaitė-Vidutienė, kuri ne tik dirbo ambasadoje prie S. Lozoraičio, bet buvo nuvykusi į Lietuvą padėti per prezidento rinkiminę kampaniją, S. Lozoraičiui kandidatuojuant į prezidento postą.

JAV LB Kultūros taryba sudarė minėjimo organizacinį komitetą, kuris jau nuo pavasario ėmė sudaryti tokią programą, kuri išryškintų ambasadoriaus S. Lozoraičio diplomatinę veiklą, siekiant Lietuvos valstybės savarankiškumo bei teisinio, politinio jos padėties įvertinimo.

Buvo susisiekiama su asmenimis, kurie artimai bendravo ir dirbo su S. Lozoraičiu, paprašyta, kad jie paruoštų pranešimus. Lietuvos archyvų paprašyta, kad jie parinktų prasmingų dokumentų iš Lozoraičio archyvo, kuriuos atsiuntė generalinis direktorius Vidas Grigoraitis. Archyvinių dokumentų kopijos buvo sudėtos į albumą, rodomą parodoje.

Taip pat buvo paprašyta Vytauto V. Landsbergio leidimo sutrumpinti jo režisuotą filmą „Vilties Prezidentas“, kurį Arvydas Reneckis sutrumpino iš 90 į 20 minučių, atrinkdamas pačius svarbiausias filmo scenas iš Lozoraičio veiklos. Gavome ir Juozo Kazlausko nuotraukų, darytų per rinkimų kampaniją į Lietuvos prezidentus. Minėjimo metu buvo atidary-

ta tų nuotraukų paroda.

Ambasadoriaus A. Brūzgos pastangų dėka gavome 10 minučių filmą – A. Reneckio interviu su Prezidentu Valdu Adamkumi apie S. Lozoraitį. Taip pat per ambasadą sulaukėme ir LR prezidentės Dalios Grybauskaitės sveikinimo, kuriame ji pastebi, kad: „S. Lozoraitis buvo vienas iš tų, kurie paskyrė savo gyvenimą kovai už Lietuvos nepriklausomybę ir suvaidino svarbų vaidmenį mūsų šalies politiniame gyvenime. Kartą paklaustas, ką patyrė atstovaudamas valstybei, kurios vienintelė laisva teritorija buvo atstovybė užsienyje, S. Lozoraitis atsakė: „Tai buvo keturiasdešimt metų kelionė per dykumą – namo, į pažadėtąją žemę. Keliavau kartu su visa Lietuva, nes niekada nesijaučiau esąs ‘užsienio lietuvis’.“

Dėkoju visiems, kurie prisidėjo prie šio minėjimo sėkmės. Organizaciniam komitetui: Danutei Vaičiulaitytei-Nourse, Danelei Vidutienei, Sigitai Naujokaitienei, Jūrai Končius Dodd ir Aldonai Vaičiulaitytei-DeBold; jaunimui, kuris padėjo prie vaišių: Valentinai Nourse, Kristinai ir Tomui DeBold, Mikos Končius Dodd, Alina Naujokaitytei ir Daliai Slavikaitei. Dėkoju visiems prelegentams: dr. Vytautui Bieliauskui, Viktorui Nakui, Andrew Silski (JAV Valstybės departamentas), Algimantui Gečiui, Vytui Maciūnui ir referentei Astai Banionytei už Lietuvos istorijai vertingus ir atmintinus žodžius. Ačiū už raštu gautus sveikinimus ir prisiminimus iš JAV diplomato John Zerolis, Nepriklausomybės akto signataro Emanuelio Zingerio. O svarbiausia dėkoju ambasadoriui A. Brūzgai ir visam ambasados štabui, ypač Leonui Garbačauskui.

„Drauge“, kultūriniame priede, jau buvo išspausdinti du S. Lozoraičio minėjime Washington, DC skaityti pranešimai: dr. Vytauto Bieliausko „Vilties ambasadorius“ ir Viktoro Nako „Stasys Lozoraitis – asmenybė ir simbolis“. Šikart siūlome Lietuvos Respublikos Atkūrimo akto signataro Emanuelio Zingerio atsiminimų žiupsnelį apie diplomatą S. Lozoraitį, jaunesnįjį, atsiųstą raštu iš Berno, Šveicarijos.

PASITIKĖJIMAS

**EMANUELIS ZINGERIS,
Lietuvos Respublikos Atkūrimo
Akto signataras
Bernas, Šveicarija**

Stasį Lozoraitį pažinojau, būdamas kauniečių, Laisvės alėjos gyventojų sūnumi, o taip pat būdamas Sąjūdžio Tarybos nariu dar iki 1990 m. kovo 11 dienos.

Tada mums Lietuvoje gyvybiškai rūpėjo, kad valstybės Nepriklausomybės testinumą per penkiasdešimt metų didvyriškai užtikrinęs ir iš esmės Lietuvos vyriausybės egzilyje vaidmenį atlikęs Lietuvos diplomatinis korpusas perduotų Sąjūdžio žmonėms Lietuvos Nepriklausomybės testinumą. Tai yra ambasadorius S. Lozoraitis Lietuvai, esančiai Europos žemyne, grąžintų Lietuvą, kuri buvo išsaugota jo ir jo bendražygių.

Man paraginus Sąjūdžio jaunimą rinkti mūsų pirmininku profesorių Vytautą Landsbergį, vėliau po jo išrinkimo tarp Sąjūdžio vadovybės ir lietuvių aktyvistų Amerikoje užmezgė natūralūs ryšiai, kurių tikslas buvo tarptautinio palaikymo atgimtančiai Lietuvai telkimas. Viktoras Nakas, Asta Banionytė, Regina Narušienė, Gintė Damušytė, Rasa Razgaitienė, kunigas Gediminas Kijauskas Clevelande ir nemažai mano suiktų ir čia, deja, dėl šio teksto nuskaldamo trumpumo nepamintų žmonių, kurie iš esmės buvo savanoriškai atsisakę privataus gyvenimo, kovėsi už Lietuvos grąžinimą į matomą ir laisvą pasaulį. Visi jie buvo savarankiškai besisukančios planetos aplink mūsų veiksmų centrą – ambasadorių S. Lozoraitį ir dar likusį, įgaliojimus iš ikikarinės Lietuvos turėjusį, nedidelį diplomatinį korpusą, apie kurį tikrai privalu rašyti atskirai.

buvo su mumis, atvykusiais iš išlaisvintos nuo okupacijos Lietuvos ir jai atstovaujančiais.

Ta ankstesnė organizacija, iš kurios mus išplėšė 1940 metais, buvo vadinama Tautų lyga, ir ji per daug nesivargino staiga „išnykus“ trims narėms. Ir tik žaibiškas 1940 metų JAV valstybės sekretoriaus Welles pareiškimas, kad Amerika nepripažįstanti Baltijos šalių aneksijos, įkalė tą didįjį teisinį postulatą, kuris sudarė galimybę veikti mūsų diplomatiniam korpusui iki pat 1990 m. kovo 11 dienos, o mūsų vėliavai atstovauti penkiasdešimt metų niokojamam kraštui Valstybės departamente.

Dabar, ko gero, istorikai jau galėtų sudaryti katalogą Sovietų Sąjungos diplomatinio pastangų suardyti JAV administracijos ir jų politikų valią šiuo klausimu. Didžiulės pastangos buvo tų žmonių, kurie šias kolosalios Rytų imperijos pastangas pavertė į nieką.

Dabar atversiu svarbiausią sėkmės paslaptį, jungusią tik atgimusį mūsų judėjimą už Lietuvos valstybės atkūrimą – Sąjūdį ir tą nepriklausomybę saugojusį diplomatinį korpusą egzilyje. Tai, kas jungė mane asmeniškai ir S. Lozoraitį, ir mus visus. Tai – pasitikėjimas, palydėtas nepaprasta šiluma. Tai buvo tikriausio atviro entuziazmo kupini santykiai. Beje, šis pasitikėjimas nebuvo tada savime suprantamas. Juk daugybė piktavalių, įpainiotų į Rusijos saugumo užmačias žmonių bandė išardyti diasporos ir Lietuvos ryšius.

Dabar, 2009 metais, kone visuose renginiuose minint Berlyno sienos griuvimą, kviečiamas Gorbačiovas. Daugelis geranoriškai nusiteikusių europiečių nuoširdžiai tiki, kad baltai suvyniojo meškeres ir išnešė kudašių Gorbačiovui paslaugiai atvėrus du-

Minėjimo kalbėtojai: (iš k.) Danelė Vidutienė, Viktoras Nakas, Asta Banionytė, Algimantas Gečys, Dalė Lukienė, Vytautas Bieliauskas, amb. Audrius Brūzga, Andrew Silski ir Vytas Maciūnas.

Beje, prisimenant juos visus, Didvyrius, atlaikiusius Maskvos naikinantį spaudimą nuo liūdno atminimo 1940 m. liepos 22 d. iki pat 1990 m. kovo 11 d., simbolinis galėtų būti mūsų ambasadoriaus Simučio buvimas šalia mūsų New York, Jungtinių Tautų salėje, Lietuvos grąžinimo į šią organizaciją proga. Tada, 1991 metais, vedančiajam Jungtinėse Tautose paskelbiant Lietuvos valstybės sugrįžimą į pasaulio tautų gretas, vienas šalia kito iškeltomis galvomis stovėjo Vytautas Landsbergis, Aukščiausios Tarybos pirmininkas, Algirdas Saudargas, Užsienio reikalų ministras, mūsų ambasadorius Simutis bei aš, pirmasis Užsienio reikalų komiteto pirmininkas. Tai simboliškai reiškė, kad senasis diplomatinis korpusas

ris. Tai melas. Tūkstančiai žmonių padėjo galvas, kad Maskvos komunizmas bei jo okupacija Europoje neįsivertintų. Juk mes Lietuvoje dešimtmečiais jau gimę po karo tikrindavome savąjį „kraują“ kone kasdien, ar nesutapome su sovietais. Ar nepersiėmėme jų mentalitetu. Iki šiolei, praėjus dvidešimčiai metų po Nepriklausomybės atkūrimo, Rusijos deputatai Europos tarybos koridoriuose Strasbūre manęs tyliai klausia: „Vy vedj nashi?“ „Net ne vashi“ – nuobodžiai kartojame. (Jūs juk mūsų šaliai? Ne, ne jūsiškiai).

Pasitikėjimas, kurį išvydau S. Lozoraičio asmenyje, jo akių žvilgsnyje, buvo susijęs su Tikėjimu, kad priklausome to paties Tikėjimo bažnyčiai. Tos bažnyčios tikėjimo esmė, kad iki-

Iš kairės: Tomas Dundzila, Arijana Samsonienė, Audrius Kirvelaitis, amb. A. Brūzga, Linas Orentas.

karinės Lietuvos ir laikinosios sostinės Kauno vertybės bus atkurtos. Mes tikėjome, kad mūsų tėvų vakarietiškas, jų padarumas ir mūsų santykių aukštoji kokybė atrems imperijos kruopščiai planuojamą klastą ir cinizmą. Tai buvo pasitikėjimas padarumu, kurie anglai vadina sunkiai išverčiamu žodžiu „integrity“. Tai buvo tikėjimas aukštesnės Tiesos galia prieš akivaizdų blogį ir prievartą. Mus jungė trapios Pirmosios Nepriklausomos Lietuvos Vakarų visuomenėje sėkmės suvokimas ir įsitikinimas, kad okupuota tauta atsigavusi turi galių toli plaukti vakarų pasaulio vandenynse. Tai buvo mūsų vos ne budistinis kaunietiškas tikėjimas, kurį mūsų tėvai įrodė po 1918 metų vasario 16-osios, kad buvome sėkmingi iki karo, ir mes, jų sūnūs, įrodysime, kad galėsime būti sėkminga visuomenė ir XX amžiaus pabaigoje nusikračius okupantų. Deja, turiu pasakyti, šis tada Sąjūdžio laikais tvirtas tikėjimas po dvidešimties atkurtos nepriklausomybės metų dabar manyje nėra toks tvirtas.

S. Lozoraitis savo veikloje mylėjo visus, kurie buvo aplink. Jo švelniai ironiškas žvilgsnis atstovavo europiečio nuolatiniam neišmušamam ir ramaus savo vietos žinojimo pasaulyje suvokimui. Iki šiolei žmonės tolimose Lietuvos vietose kalba, kaip būtų nutikę, jei jis būtų tada tais lemtingais metais išrinktas prezidentu.

Jei jis būtų tapęs Lietuvos vadovu, šalis greičiau būtų nuėjusi grįžimo į Vakarus keliais, korupcijos ir sovietiško Lietuvos būto sumažėję daug ženkliau. Svarbiausia, jo laikysena būtų tapusi pavyzdžiu milijonams Lietuvos žmonių, kurių dalį okupacinis režimas išmokė smulkiai gudrauti ir niekuo niekada nepasitikėti. Jei S. Lozoraitis būtų tapęs prezidentu, pasitikėjimas tarp žmo-

nių Lietuvoje tikrai būtų sustiprėjęs. Tai būtų buvęs svarbus Lietuvos atgimimo veiksnys. Manysčiau, S. Lozoraičio viso gyvenimo *credo* buvo tikėjimas geruoju žmogaus pradų.

Po šių tikrų, bet kiek simboliškų žodžių, nepajėgiančių nusakyti S. Lozoraičio ir jo artimųjų milžiniško įnašo į Doros Lietuvos atkūrimą, norėčiau atsiminti jo nepaprastai susijaudinusi balsą, man iš Stokholmo skambinant jam po sausio 13 d. žudynių Lietuvoje. Jis tada šaukė jam neįprastai aukštu balsu į ragelį: „Pasiiekti aukščiausi Amerikos pareigūnai, pasaulis žino apie žudynes ir Gorbačiovo nusikaltimus, Emanueli...“

Ir dar kiek kitokios nuotaikos epizodas. Ambasadoje gerb. Valdui Adamkui, S. Lozoraičiui ir man kalbant apie bendrus veiksmus, staigiai visi atsiminėme, kad turiu važiuoti į Dulles oro uostą. Atsidūręs vietoje, ilgai nustebeš apžiūrinėjau kažkodėl išstisusias švarko rankoves. Kai pareigūnas paprašė paso, ištraukiau V. Adamkaus. Vėliau suprantama, teko sugrįžti į ambasadą pas abu bičiulius, kurie taip buvo įnikę į pokalbį, kad nieko net nebuvo pastebėję. Man grįžus ir vėl apsiikeitus švarkais su V. Adamkumi, S. Lozoraitis, kaip visada nepraradęs savosios angliškos savitvardos ir, kaip man pasirodė, dar geresnio ūpo, visus ta proga pakvietė pakelti po konjako taure.

Atsimenant šiuos, beveik atsitiktinius prisiminimų trupinius ir už juos atsiprašydamas, užsibrėžiau pastatyti paminklą toje aikštėje Vilniuje, kuriai mano pastangomis 2000 metais Vilniaus savivaldybė suteikė Amerikos bei Lietuvos istorinių saitų vardą. Šioje aikštėje turės būti nulietas paminklas mūsų diplo-

matiniam korpusui, mūsų visų Laisvę mylinčių žmonių penkių dešimtmečių atstovybei, išsaugojusiai nedidelės tautos vardą ir apgynusiai teisę į atskirą likimą pasaulyje. Pagrindinė vieta šiame paminkle turėtų atitekti S. Lozoraičiui, mūsų tikrajam ir išrinktam Vilties prezi-

dentui.

Taip pat tegu būna pasveikinta Daniela, sauganti jo atminimą, jo labai daug svarbaus ir esminio nuveikuso brolio Kazio šeima bei visi jo ištikimieji dešimtmečius užtrukusios Misijos bendražygiai.

Jaunimo talka (iš kairės): Nico Dodd, Valentina Nourse, Dalia Slavikaitė, Alina Naujokaitytė ir Tomas Debold.

Danelės Vidutienės nuotr.

Laiškai, nuomonės, komentarai

Rašykite mums el. pašto adresais:
redakcija@draugas.org
dalia.cidzikaite@gmail.com

DĖL INTERNETINIO „DRAUGO“ SIŪLAU PALAUKTI

„Drauge“ perskaičiau 2009 m. gruodžio 15 d. Romualdo Kriauciūno laišką „Kiek mokėtume už internetinį ‘Draugą’?“ Ta pačia tema – gruodžio 17 d. Vytauto Kamanto laiską, kuris tai minčiai pritaria ir pageidauja internetinio „Draugo“.

Suprantu, kad jiems abiems daug nepatogumų su „Draugo“ pristatymu. Tokių žmonių yra ir daugiau.

Nežinau, ar yra kokia nors statistika, kuri parodytų, kiek lietuvių pensininkų turi kompiuterius ir kiek iš jų jais naudojami. Gal neklystu galvodama, kad dauguma dienraštį skaitančių ir prenumeruojančių yra pensininkai, kurie jį ir remia. Nors ir turiu kompiuterį, bet juo mažai naudo-

juosi ir jo nemėgstu. Ir jeigu reikėtų prie jo sėdėti vieną ar daugiau valandų ir skaityti „Draugą“, to tikrai nenorėčiau daryti. Vyresnių žmonių akys greit pavargsta ir žiūrėjimas į tą mėlyną ekraną ilgesnį laiką tikrai nepadedą joms.

Gal mieli R. Kriauciūnas ir V. Kamantas galėtų dar keletą metų palaukti su internetu, kol vyrenieji pasitrauks iš šito pasaulio. Tada jau galėsite skaityti „Draugą“ internetu. O mums jau nei „Draugo“, nei kitų lietuviškų, nei angliškų laikraščių neberekės.

Karolina Kubilienė
Willowbrook, IL

AR INTERNETINIS „DRAUGAS“ PADIDINS SKAITYTOJŲ SKAIČIŲ?

Romualdas Kriauciūnas, patyręs žurnalistas, savo laiške (2009 m. gruodžio 15 d.) kėlė klausimą apie „Draugo“ įvedimą į internetą. Išvardinęs daugybę pliusų, nepažymėjo jokių neigiamybių.

Šiuo metu „Draugą“ daugiausia prenumeruoja vyresniosios kartos skaitytojai. Gal internetiniu „Draugo“ susidomės jaunieji skaitytojai, iki šiol nesidomėję lietuviškai spausdintu „Draugo“? Kol kas neturime patirties, bet tikrai prarastume daugelį vyresniųjų, kadangi ne visi turi kompiuterius, tuo labiau internetą.

Vyresniajai kartai išeinant į Amžinybę, o jaunesniesiems nepuolant į

skaitytojų eiles, „Draugo“ leidėjai ir susilaiko nuo internetinio „Draugo“. Gal reikėtų padaryti skaitytojų apklausą, didžiausią dėmesį kreipiant į jaunąją kartą? Neužtenka pasisakyti, reikia gauti užtikrinimą, kad jie prenumeruos internetinį „Draugą“.

Laikraščio spausdinimą pervesti į internetą vien dėl to, kad lietuviškos organizacijos, skelbiančios apie savo renginius visuomenei, sužinos apie renginį greičiau – tokią didžiausią naudą numato R. Kriauciūnas. Bet pervedus „Draugą“ į internetą yra ir minusų.

Antanas Pauzuolis,
Čikaga, IL

Renginio svečiai (iš kairės): Algimantas Gureckas, Vytautas Bieliauskas ir Teresė Gečienė.

Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefono numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

Vilnius, sausio 4 d. (ELTA) – Vilniečiai ir sostinės svečiai tradiciškai pirmą Naujųjų metų dieną pagerbė Lietuvos savanorių žygdarbį – 1919 m. sausio 1 d. pirmą kartą virš Gedimino kalno buvo iškelta lietuviška trispalvė. Sausio 1 d., minint Lietuvos vėliavos dieną, Gedimino pilies bokšte kariai iškėlė Lietuvos vėliavą, bokšte plevėsuosiančią naujaisiais metais. Vėliavos pagerbimo tradicija siejama su sostinę gynusio Lietuvos savanorių būrio, kuriam vadovavo karo komendantas Kazys Škirpa, trispalvės iškėlimu Vilniaus Gedimino pilies bokšte 1919 metų sausio 1 dieną.

Eltos nuotr.

Pasirengta akistatai su piliečiais

Vilnius, sausio 4 d. (ELTA) – Artėjant Sausio 16-osios revoliucijos metinėms prie Seimo, politikai jau pasirengę neramumams. Neseniai įteisintą vandens patrankų naudojimą per masinius neramumus palydėjo dar vienas žingsnis. Valstybės saugumo tarnyba už 1,54 mln. litų įsigijo 10 specialių mikroautobusų, skirtų atvežti pajėgoms žmonėms tramdyti.

Įspūdingi, apsauginėmis grotomis ir skydais ginkluoti, keturiais ratais varomi „VW Transporter“ autobusiukai žmonių smalsumą sužadino dar rudenį, kai į sostinės Aukštuo-siuose Paneriuose išikūrusias automobilių remonto dirbtuves automobiliai buvo pristatyti tikrinti, ar geras jų pravažumas. Šiuo metu jie sustatyti Ukmergės gatvėje, šalia mašinas pristačiusio automobilių salono.

Galimai chloru apsinuodijusio berniuko būklė vis dar sunki

Vilnius, sausio 4 d. (BNS) – Galimai chloru sausio 2 d. Kauno Baltų prospekte pramogų centre „Oazė“ esančiame baseine „Impuls“ apsinuodijusio berniuko sveikatos būklė vis dar yra sunki.

„Berniuko būklė išlieka sunki, tačiau ji po truputį gerėja. Jis dar turėtų būti laikomas reanimacijoje bent 24–48 valandas“, – pirmadienį sakė Kauno medicinos universiteto (KMU) Vaikų klinikų vadovas Rimantas Kėvalas.

Pasak mediko, berniukui vis dar yra palaikoma gyvybiškai svarbių organų veikla. Kartu su berniuku atvežta jo sesuo yra iškelta iš reanimacijos skyriaus, tačiau vis dar gydoma ligoninėje.

Du vaikai iš Šakių – 1998 m. gimęs P. J. ir 1994 m. gimusi G. J. – į Kauno ligoninę buvo atvežti šeštadienį. Tą pačią dieną į Kauno klinikas dėl panašių įtarimų apsinuodijus chloru iš minėto baseino pristatytas ir suaugęs vyras, jo būklė kitą dieną buvo gera.

R. Kėvalas teigė manęs, kad vaikai apsinuodijo chloru. „Tai klasikinis apsinuodijimas chloru. Chloras yra sunkesnis už orą, jis laikosi apa-

Jo darbuotojai nelinkę daug kalbėti. Jie tik patvirtino, kad autobusiukai bus atiduoti naudoti jau „šiomis dienomis“.

„Buvo skelbtas konkursas, skirti ES pinigai atnaujinti specialiajam transportui, pasirašyta trišalė sutartis. Mašinos bus daugiau naudojamos viešajai tvarkai palaikyti, – kad būtų apsaugoti darbuotojai nuo metamų akmenų, kad langų neišdaulytų, kad per riaušes būtų galima vežti žmones“, – dėstė Viešojo saugumo tarnybos vado pavaduotojas pulkininkas Jonas Zautra.

Jis aiškino, kad pirkinys buvo būtinas. Turimas transportas per senas ir netinka riausių malšintojams. „Tai naudinga visiems – ir valstybei“, – paaiškino pavaduotojas.

čioje, 30–40 centimetrų žemiau už orą, gal buvo sutrikusi kokia ventiliacija, tai tikrai negalėjo būti žmogaus reakcija“, – sakė R. Kėvalas.

Sveikatos apsaugos ministerijos Ekstremalių sveikatai padėčių centro vadovas Vytautas Gailius sakė, kad dėl panašių sveikatos sutrikimų sekmdienį daugiau žmonių nesikreipė.

Anot „Impuls“ atstovės, rinkodaros ir pardavimų vadovės Svetlanos Kavinos, baseinas dirbo tiek sekmdienį, tiek pirmadienį.

„Impuls“ atstovė sakė, kad „kol kas tėra tik prielaida, kad dėl vaikų sveikatos sutrikimų kaltas chloras“, laukiama išsamesnės informacijos iš tyrimą atliekančių įstaigų.

Kaune esančiame baseine „Impuls“ chloro kiekis praėjus 3 valandoms po to, kai į ligoninę buvo išvežti, kaip manoma, chloru apsinuodiję nepilnamečiai, neviršijo leistino kiekio.

Specialistai tikina, kad visi būtini tyrimų darbai buvo atlikti tuomet, kai buvo gauta informacija apie įvykį, tai yra praėjus 3 valandoms po to, kai sunegalavo baseine besimaudę vaikai. Esą greičiau sureaguoti trukdė ir tai, kad nelaimė įvyko nedarbo – šventinę dieną.

Uždaryta Ignalinos atominė elektrinė

Vilnius, sausio 4 d. (BNS) – Daugiau nei ketvirtį amžiaus veikusi Ignalinos atominė elektrinė (AE), kurioje buvo sumontuoti galingiausi pasaulyje atominiai reaktoriai, 2009 m. gruodžio 31 d., likus valandai iki Naujųjų metų, galutinai nustojo veikusi.

Maždaug 8 val. vakaro Lietuvos laiku pradėjus mažinti 1,338 megavatų galia veikusio reaktoriaus pajėgumą ir išjungus vieną iš dviejų jo generatorių, po 3 valandų reaktoriaus galia pasiekė mažiausią 250 megavatų galią ir jis buvo visiškai išjungtas.

Visą stabdymo laiką Ignalinos AE tinklalapyje buvo galima stebėti reaktoriaus galios mažėjimą. Reaktorius sustabdytas vieno mygtuko paspaudimu. Atominę elektrinę iš dalies pakeis Elektrėnuose, 60 kilometrų nuo Vilniaus, veikianti šiluminė elektrinė, kurios du papildomi blokai jau generuoja 600 megavatų elektros galios. Likusią dalį gamins kitos šalies elektrinės, be to, elektra bus importuojama iš Estijos, Rusijos, Balta-

rusijos, Ukrainos ir Skandinavijos.

Lietuva bus pirmoji pasaulio valstybė, atsisakiusi atominės energetikos. Tačiau Vyriausybė tikisi, kad tokia padėtis truks tik maždaug dešimtmetį – 2018 m. ji tikisi vėl tapti branduolinės energetikos šalimi, kai, manoma, šalia uždarnos Ignalinos AE bus pastatyta nauja moderni atominė jėgainė.

Artimiausius 10 metų elektrinės išvaizda iš išorės nesikeis – pirmiausia bus šalinamos ir saugiai sandėliuojamos radioaktyvios atliekos iš elektrinės vidaus, išardoma ir paroduodama kaip metalo laužas neužteršta įranga. Tik apie 2020 m. prasi-dės elektrinės pastatų išmontavimas.

Stojimo į Europos Sąjungą sutartyje įsipareigojusi uždaryti elektrinę, Lietuva iš ES jos patikimumui didinti ir uždarymo projektams gavo iš viso 4,7 mlrd. litų. Skaičiuojama, kad elektrinės išmontavimo ir pavojingų atliekų laidojimo darbai už-truks dar apie 25–30 metų.

Mokslo ir verslo slėniams – ES parama

Vilnius, sausio 4 d. (BNS) – Trims šalies mokslo ir verslo slėniams bus skirta 106 mln. litų parama iš Europos Sąjungos (ES) fondų.

Jau pasirašytos pirmosios slėnių finansavimo sutartys. Paramą gaus Klaipėdos „Jūrinis“, Vilniaus „Santaros“ ir „Saulėtekio“ slėniai.

Klaipėdos universitetas įgyvendins 89,2 mln. litų projektą – jo teritorijoje bus pastatytas naujas laboratorijų pastatas, įrengtos keturios modernios laboratorijos, perkamas ir modernus mokslinių tyrimų laivas.

Vilniuje „Santaros“ slėnyje bus kuriamas Informacinių technologijų atviros prieigos centras, kurio vertė – 5,4 mln. litų. Jame bus kuriamas Tarptautinės prieigos lazerių kompleksas „Naglis“, kuriam bus skirta 11,4 mln. litų.

Lietuvoje iš viso kuriami 5 integruoti mokslo, studijų ir verslo slėniai – „Santara“ ir „Saulėtekis“ Vilniuje, „Santaka“ ir „Nemunas“ Kaune bei „Jūrinis“ Klaipėdoje.

Iš Švietimo ir mokslo ministerijos administruojamų ES struktūrinių fondų keturiolikai slėnių projektų numatoma skirti 831 mln. litų. Slėniuose dirbantys tyrėjai ir mokslininkai konkurso keliu galės pretenduoti į ES struktūrinių fondų lėšas moksliniams tyrimams ir kvalifikacijai kelti – šiems poreikiams bus skirta 525 mln. litų.

Planuojama, kad bendra 2007–2013 metų ES parama Lietuvos mokslo ir verslo sanglaudai iš Švietimo ir mokslo ministerijos bei Ūkio ministerijos administruojamų fondų iš viso sieks apie 2 mlrd. litų

Baltijos oro erdvę saugos prancūzai

Šiauliai, sausio 4 d. (ELTA) – Keturis mėnesius Baltijos oro erdvę saugojusius Vokietijos karius pakeitė Prancūzijos karinių oro pajėgų junginys su keturiais naikintuvais.

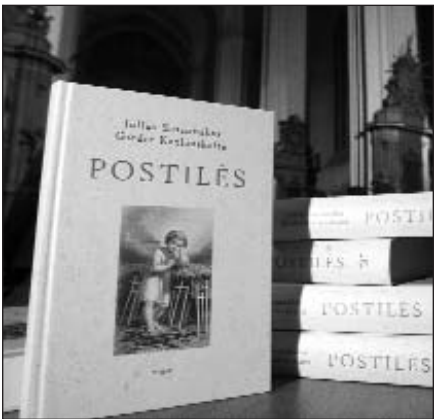
Sausio 4 d. Lietuvos karinių oro pajėgų Aviacijos bazėje Šiauliuose surengtos NATO oro policijos misijoje dalyvaujančių karinių vienetų pasikeitimo iškilmės.

Prancūzijos kariai NATO oro policijos misijoje Baltijos valstybėse dalyvauja antrą kartą. Antrą prancūzų pamainoje bus apie 150 karių, kurių dauguma atvykę iš Prancūzijos karinių oro pajėgų aviacijos bazės, įsikūrusios netoli Kambrė miesto šalies šiaurėje.

NATO valstybės narės siunčia savo karius ir naikintuvus saugoti Baltijos šalių oro erdvę nuo 2004 metų kovo, kai Lietuva, Latvija ir Estija tapo NATO narėmis.

Nuo to laiko NATO oro policijos misijoje Baltijos valstybėse po tris mėnesius tarnavo Belgijos, Danijos, Didžiosios Britanijos, Norvegijos, Olandijos, Vokietijos, JAV, Lenkijos, Turkijos, Ispanijos, Belgijos ir Prancūzijos kariai.

Dabar atvykę Prancūzijos kariai tarnaus keturis mėnesius. Šiomet NATO nusprendė pratęsti oro policijos misiją Baltijos šalyse iki 2014 metų pabaigos.

Vilnius, sausio 4 d. (ELTA) – Vilniuje, Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje, sausio 3 d. surengtos kunigo Juliaus Sasnausko ir literatūros apžvalgininkės Giedrės Kazlauskaitės knygos „Postilės“ suktuvės. Renginyje dalyvavo knygos autoriai, taip pat religijotyrininkė dr. Aušra Pažėraitė, publicistas Liudvikas Jakimavičius, rašytojas Andrius Jakučiūnas, vertėja, publicistė Gabrielė Gailiūtė.

Valdo Kopūsto (ELTA) nuotr.

Pasaulio naujienos

JAV prezidentas B. Obama dėl išpuolio „Northwest Airlines“ lėktuve apkaltino Arabijos pusiasalio teroristų tinklą „al-Qaeda“.

SCANPIX nuotr.

Į JAV skrendantiems keleiviams – griežtesnė patikra

Atkelta iš 1 psl.

Tačiau vienas aukšto rango Washington administracijos pareigūnas sakė naujienų agentūrai AFP, kad privalomos sugriežtintos priemonės, tarp jų kūno apieška ir kiti kruopštesnės patikros metodai, bus taikomi visiems keleiviams, norintiems skristi į JAV iš (arba per) 14 šalių. Tarp tų šalių buvo įvardytas Afganistanas, Libija, Nigerija, Pakistanas, Somalis ir Jemenas.

Pareigūnas atsisakė nurodyti ke turias kitas šalis, tačiau dienraščiai „The New York Times“ ir „The Washington Post“ citavo kitus vyriausybės pareigūnus, kurie sakė, jog tos šalys yra Alžyras, Libanas, Saudo Arabija ir Irakas.

Olandų pareigūnai sakė planuojantys per tris savaites įvesti oro uostuose viso kūno skenavimą, o Didžiosios Britanijos premjeras Gordon Brown nurodė, kad britų oro

uostuose taip pat bus palaipsniui pradėta naudoti tokia įranga. „Pripažinome, kad esama naujų ‘al-Qaeda’ naudojamų ginklų atmainų, todėl privalome atitinkamai reaguoti“, – pabrėžė G. Brown.

Sausio 28 d. Londone vyks aukšto lygio konferencija, kurioje bus svarstoma iš Jemeno sklindanti terorizmo grėsmė.

JAV prezidentas Barack Obama, kuris pažadėjo skubiai užlopyti bet kokias šalies saugumo spragas, dėl pastarojo išpuolio „Northwest Airlines“ lėktuve apkaltino Arabijos pusiasalio teroristų tinklą „al-Qaeda“ (AQAP), kurio būstinė yra Jemene.

Kilus įvairių klausimų dėl JAV saugumo, B. Obama vyriausiasis patarėjas kovos su terorizmu klausimais John Brennan sakė, jog nebuvo jokios informacijos, kuri būtų padėjusi greičiau išaiškinti planuojamą išpuolį.

JAV parengė naują Artimųjų Rytų taikos derybų planą

Tel Avivas, sausio 4 d. (ELTA) – Jungtinės Valstijos, anot Izraelio žiniasklaidos, pateikė naują derybų planą, kad būtų sureguliuotas Artimųjų Rytų konfliktas, praneša agentūra AFP.

Planas, kurio egzistavimas kol kas oficialiai nepatvirtintas, numato taikos pokalbius tarp Izraelio ir palestiniečių, kurie per dvejus metus būtų sėkmingai užbaigti, rašo laikraštis „Maariv“. Derybos esą turėtų būti pradėtos kiek įmanoma greičiau. Pirmoji derybų tema būtų sienos tarp Izraelio ir būsimos Palestinos valstybės nustatymas.

Ši tema turėtų būti užbaigta per devynis mėnesius, rašo laikraštis. Tai turėtų būti padaryta dar prieš tai, kai baigsis Izraelio paskelbtas dešimties mėnesių žydų gyvenviečių statybos Vakarų krante sustabdymo moratoriumas. Ministras pirmininkas Benjamin Netanjahu, spaudžiamas JAV, atitinkamą moratoriumą paskelbė lapkričio pabaigoje.

Derybose pasiekus susitarimą,

gyvenviečių statyba iš karto galėtų būti atnaujinta tose teritorijose, kurios būtų priskirtos Izraelio valstybės žemei, laikraštis cituoja JAV planą. Žydų gyvenvietės Vakarų krante yra vienas pagrindinių ginčytinų punktų tarp Izraelio ir palestiniečių.

Remiantis planu, būsimoji Palestinos valstybė būtų sukurta 1949–1967 metais galiojusį sienų ribose Vakarų krante ir Gazos ruože. „Maariv“ duomenimis, Egipto prezidentas Husni Mubarak susitikime Egipte mėgins įtikinti palestiniečių prezidentą Mahmud Abbas pritarti derybų planui.

Kai bus išspręsti sienos klausimai, bus pradėtos derybos dėl 1948 m. pabėgusių palestiniečių ateities ir Jeruzalės statuso. Jeruzalę savo sostine nori matyti abi pusės.

Nuo Izraelio ir palestiniečių taikos pokalbių pradžios 1993 m. niekada nebuvo laikomasi nustatytų derybų užbaigimo terminų. Derybos nutrūko praėjusiais metais po Izraelio karinės operacijos Gazos ruože.

EUROPA

PARYŽIUS

Prancūzija dėl tarptautinio kovotojų tinklo „al-Qaeda“ padalinio Jemene grasinimų uždarė savo ambasadą šioje šalyje, pranešė Prancūzijos užsienio reikalų ministerija. Sekmadienį savo diplomatinės atstovybės Sanoje uždarė Jungtinės Valstijos ir Didžioji Britanija. Pasak Prancūzijos užsienio reikalų ministerijos, Jemene esantys Prancūzijos piliečiai buvo įspėti neprarasti budrumo ir atsakyti nebūtinų kelionių.

VARŠUVA

Lenkijos pareigūnai baiminasi, kad nuo Naujųjų metų Čekijoje įsigaliojęs sprendimas leisti turėti nedidelį kiekį narkotikų asmeniniam naudojimui paskatins „narkotikų turizmą“ ir kvaišalų kontrabandą, rašo Lenkijos dienraštis „Metro“. Pasak jo, internete jau skelbiama daug Čekijos adresų, kur geriausiai nusipirkti kvaišalų, o kai kurie Lenkijos jaunuoliai sako vasarą mielai važiuosiantys atostogų į tą šalį.

VATIKANAS

Vatikano atstovas pranešė, kad popiežiaus Benedikto XVI asmeninis padėjėjas aplankė jauną moterį, kuri per Kalėdų nakties mišias Šv. Petro bazilikoje peršoko užtvartą ir pargriovė pontifiką. Benediktas XVI paprašė savo sekretoriaus, monsinjoro Georg Gaenswein, aplankyti tą moterį, kuri yra gydoma psichiatrijos ligoninėje, kad parodytų savo „domėjimąsi ir geranoriškumą“.

MINSKAS

Baltarusijos valstybinė naftos įmonė „Belneftchim“ pranešė, kad Rusijos nafta normaliu režimu tiekiamą naftotiekiu „Družba“ Europos Sąjungos (ES) šalims. Pasak „Belneftchim“ atstovės spaudai, Rusija nesustabdė naftos tiekimo į Baltarusijos teritoriją ir tranzitinis naftotiekis „Družba“, kuriuo energetikos ištekliai iš Rusijos naftos telkinių Vakarų Sibire tiekiami vartotojams ES, veikia įprastu režimu. Sekmadienį vykusios Rusijos ir Baltarusijos

derybos dėl naftos tiekimo 2010 m. baigėsi be rezultatų.

RYGA

2009 metais iš Latvijos dirbti užsienyje išvažiavo 231 gydytojas, praneša Latvijos gydytojų draugija (LGD). Tarp šių specialistų – 24 užsienio piliečiai, gavę LGD dokumentus, kuriais remiantis bus pripažinta jų profesinė kvalifikacija užsienyje. Daugiausia ieškoti darbo į užsienį išvyko anesteziologų. Išvažiavusių gydytojų darbo stažas įvairus – daugumos jis ne didesnis kaip 5 metai.

LONDONAS

Jungtinės Karalystės (JK) žiniasklaida praneša, kad nelegalūs imigrantai buvo įdarbinti net tokiose valstybinėse įstaigose, kaip Vidaus reikalų ministerija ar JK pasienio agentūra. Paaiškėjo, kad net 10 „nelegalų“ buvo įsigudrinę įsidarbinti JK pasienio agentūroje, kuri tikrina į šalį atvykusius imigrantus, o smulkesnėse valstybinėse įstaigose buvo įsidarbinę šimtai nelegalių atvykėlių.

JAV

NEW YORK

Dabartinis New York miesto vadovas milijardierius Michael Bloomberg, perrinktas trečiajam mero kadencijai, davė priesaiką ir trečią kartą pradėjo eiti JAV verslo sostinės mero pareigas. Jis pažadėjo padaryti viską, kad būtų sparčiau įgyvendinama imigracijos pertvarka, pastebėjęs, kad megapolis tapo pasaulio sostine tik susiliejęs emigrantams, įvairioms rasėms ir civilizacijoms. M. Bloomberg New York mero pareigas eina nuo 2002 m.

PIETŲ AMERIKA

ANGRA DOS REISAS

Brazilijoje dėl nuošliaužų saugumo sumetimais gali būti uždaryta netoli pietinio Angra dos Reiso kurorto esanti atominė jėgainė, pranešė šio miesto meras. Tuo tarpu ši regioną užklupusių smarkių potvynių aukų skaičius padidėjo iki 68. Nukentėjusio nuo potvynių ir jų sukeltų nuošliaužų Angra dos Reiso miesto meras pareiškė, kad šiame regione esantys du atominiai reaktoriai turi būti uždaryti.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight
Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Air Freight
Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Auto Export
Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages
Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

Trucking
Krovinių pervažimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

LYDI ŠVENTADIENIS

KRISTAUS APSIREIŠKIMAS

ATNAUJINKIME SAVO SVAJONES

KUN. RYTIS GURKŠNYS, SJ

Kelkis, nušviski! Tavoji šviesa atėjo, VIEŠPATIES šlovė virš tavęs sušvito. Nors žemę štai sutemos gaubia ir tautas tamsybės dengia, bet virš tavęs VIEŠPATS šviečia, virš tavęs jo šlovė apsireiškia. /Iz 60, 1-2/

Trys išminčiai pagarbina Jėzų, pripažindami, kad visus turtus, talentus, gerovę, klestėjimą ir gyvenimo pasiekimus gauname iš Dievo. Šventasis Raštas šiandien mums primena, kad Dievas davė mums didingumo sėklų, savo svajonių, mums skirtą užduotį gyvenime. Tačiau neretai tai pamirštame ir bandome pasiteisinti: „Esu per senas. Mano liga per daug sunki. Mano santykiai nebepataisomi. Mano gyvenimas sunkus. Man nesiseka. Neturiu jokių talentų ir gero išsilavinimo...” Neužtenka gabumų tam, kad gyventume laimingai. Man teko sutikti labai gabių žmonių, kurie nesugebėjo savo sugebėjimų panaudoti. Jie neišvengė skyrybų, kiti savo nesėkmės bandė paslėpti įvairiose priklausomybėse, kiti puolė į nusivylimą, depresiją ir net savižudybę. Turime atskleisti ir išnaudoti tas galias ir sugebėjimus, kurias esame gavę iš mūsų Kūrėjo. Kol dar kvėpuojame, visada turime tai, ką galime duoti kitiems.

Viename pastateėjau pro slankiojančias duris, kurios automatiškai atsidarė, kai priėjau arčiau jų. Tačiau antrosios durys prieš mane neatsidarė. Laukiau stovėdamas prie pirmųjų atdarų durų. Po kelių sekundžių pastebėjau užrašą: „Antrosios durys atsidadys tik tada, kai pirmosios užsidarys.” Taigi, kol neleidau pirmosioms užsidaryti, negalėjau įeiti į pastatą. Žengiau žingsnį pirmyn, ir antrosios durys atsidarė. Gyvenime turime paleisti iš rankų savo praeitį tam, kad priimtume ateitį. Negalime pakeisti praeities. Šiandien savo mintimis, nusiteikimu, svajonėmis kuriame savo ateitį. Kokios mūsų mintys, tokia ir mūsų ateitis. (...) Kiekvienas turime tai, ką Dievas davė mums geriausia, sukurdamas mus pagal savo paveikslą. Turime tai atrasti ir panaudoti. Gal ir sunki buvo mūsų gyvenimo praeitis. Jokie žmonės negali mums pakenkti, nes Dievas yra palankus tiems, kurie jo ieško. Dievas tikrai nori, kad džiaugtumės savo šeima, darbu ir vidine ramybe. (...)

Vienas vyras pasakojo, kad buvo labai nusiminęs, kai iširo jo santuoka. Tuomet jis buvo jaunas labai uolus ir pavyzdingas krikščionis. Jo nevilties laikotarpis tęsėsi kelerius metus. Jis kartojo: „Nebeturėsiu daugiau šeimos. Sugrioviau savo gyvenimą...” Tačiau vėliau jis visa tai atidavė Dievui, prašė jo atleidimo už klaidas. Jis tikėjo, kad Dievas visada atleidžia. Jis nusikratė ir paskyrė savo gyvenimą Dievui. Jis tapo vienu iš žymiausių teologų. Jis sukūrė

šeimą. Šeima laimingai susilaukė vaikų, iš kurių vienas tapo kunigu.

Visi žinome, kad santuoka neišardoma. Kai kurios santuokos pripažįstamos negaliojančiomis. Kartais žmonės per ilgai pasilieka nusivilyme. Kovokite, jei įmanoma išlaikyti santykius. Jei Dievas pasako, kad jau baigta, atiduokite tai Dievui ir pradėkite vėl svajoti. Jei svajonė sudužo, skirkite laiko atsisveikinimui su praeitimi. Taip pat skirkite laiko keltis ir siekti naujų tikslų. Dažnai per anksti atsisakome savo svajonių.

Labai svarbu pasirinkti žmones, su kuriais praleidžiame daug laiko. Jei jūsų draugai neturi didelių svajonių, projektų, jei jie pikti, nusiteikę neigiamai, pesimistiški ir depresyvūs, jie ir jus temps žemyn, nes tokia jų mąstysena ir elgsena užkrečia kitus. Gera sėkla pasėta nederlingoje žemėje negalės augti ir nešti gausių vaisių. Turime pasirinkti gerą bendruomenę. Bandykime išsivaduoti. Darykime viską, kad susirastume sveiką, sveatingą, draugišką, didelius siekius, daug energijos, vilties, drąsos ir entuziazmo turinčią bendruomenę. Dievas nesukūrė mūsų tam, kad gyventume vidutinišką gyvenimą. Savyje nešiojamės jo svajones. Neleiskime, kad kiti naikintų mūsų entuziazmą, gabumus ir viltį. Nebijokime, kad mus paliks kai kurie svarbūs žmonės. Pasitraukime nuo tų, kurie „suriša mūsų sparnus.” Nebijokime palikti vienų draugų. Dievas tikrai mums siųs naujų, panašių į mus žmonių. Net ir Jėzus buvo nepriimtas savo gimtajame krašte. Jis negalėjo daryti stebuklų, negalėjo skleistis. Jis nusprendė pasitraukti nuo artimiausių žmonių, kurie jį tempė žemyn. Kartais ir mes turime palikti vienus ir pasirinkti kitus žmones.

Mūsų sielos priešas tikrai nori mus matyti nelaimingus, laikyti mus baimėje, liūdesyje ir nusivilyme. Priešingai, Dievas Šventojo Rašto žodžiais šiandien mus drąsina vėl keltis, priimti jo šviesą ir galią. Kiekvieną rytą kartokime: „Esu Dievo vaikas. Visagalis ir mylintis Tėvas mane laiko savo rankoje. Jis mane laimina ir kviečia toliau svajoti, kovoti ir nešti šviesą kitiems.” Kiekvienas turime savyje gabumus, galias, kurios dar slypi, kurios laukia, kad panaudotume. Kiekvienas turime savo problemų, negalių, skolų, nesėkmių, nuoskaudų. Tačiau Dievas visada yra didesnis ir stipresnis už mūsų bėdas ir negandas. Jei atnaujinsime savo svajones, jei pasirinksime energingus žmones, jei turėsime drąsų nusiteikimą, jei sieksime ištvermingai to, ko mums labiausia reikia, tada kilsime aukštyn, leisime Dievui daryti nuostabius darbus savo ir kitų gyvenime. Jis laimins mus, apdovanos mus savo malonės turtais ir ves mus ten, kur net svajoti nedrįsime.

Sutrumpinta

Bernardinai.lt

D. Britanijos lietuvių visuomeninių pagrindų formavimasis

Tęsinys iš gruodžio 31 d.

ANDRIUS ŠTURAS

1963 m. vykusiame LNAB metiniame susirinkime LNAB akcininkai nusprendė atsisakyti nuo Bendrovės jiems mokamų dividendų, kad LNAB galėtų pakeisti savo teisinį statusą į tokį, pagal kurį Bendrovei nereikėtų mokėti pelno mokesčių valstybei. Šitaip buvo bandyta padėti LNAB išbristi iš finansinės krizės. Lietuviai ši savo siekį motyvavo tuo, jog nors LNAB ir buvo įregistruota pagal komercinės Bendrovės teisinius aktus, tačiau iš tiesų visa jos veikla buvo susijusi su parama lietuvių visuomeninei veiklai. Šis faktas leido LNAB siekti pakeisti pelno siekiančios bendrovės statusą į tarpusavio prekybos įmonės (angl. Mutual Trading Company), kai mokestis valstybei neturi būti mokamas. Taigi 1963 m. įvykusiame akcininkų susirinkime ir buvo nuspręsta atsisakyti dividendų. Dar daugiau, lietuviai, būdami įsitikinę savo teisumu, nemokėjo jiems priklausiančio pelno mokesčio dvejus metus iš eilės (1963 ir 1964 m.): „Balanse paminėta, kad 1963 metais 1000 sv. buvo atskirta valstybiniais mokesčiams. Kadangi ir 1964 metais panašią sumą reikėtų skirti tam reikalui, tai praeitų metų pabaigoje neapmokėtų valstybinių mokesčių suma, parodyta balanse, siekė 2,000 sv.”.

1965 m. oficialiai tapusi tarpusavio prekybos įmone, LNAB ateityje nebeprivalėjo mokėti pelno mokesčio. Atsitračiusi mokesčių naštos, LNAB jau nuo 1965 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos kasmet pradėjo skirti lėšų DBLS visuomeninei veiklai (tiek, kiek likdavo atlikus būtiniausia remontą ir užmokėjus ekonominių vienetų naudojimo išlaidas). LNAB skiriamos lėšos DBLS nuolat augo.

LNAB ir DBLS kelią iš finansinės krizės po 1960 metų reikėtų sieti su išaugusiu lietuvių patriotizmu ir siekimu išsaugoti Lietuvių Sodybą bei Lietuvių Namus. Tuo sėkmingai pasinaudojo LNAB valdyba, D. Britanijos lietuviams paskelbusi, jog siekia pasiskolinti pinigų iš lietuvių tam, kad neliktų skolinga anglų finansinėms firmoms. Šis siekis buvo įvardijamas kaip LNAB pavertimas būtent lietuviška organizacija. „tuo metu visi bankai buvo uždari LN B-vei. Tik pinigų rinkos vanagai tupėjo ant medžių šakų ir laukė 14 proc. lašiniuoto grobio. (...) Pirmieji metai po ‘revoliucijos’ buvo metai ryžto, mėginimų ir svarstymų. **Lietuviai buvo vienintelė viltis** (paryškinta dr. S. Kuzminsko – A. Š.) (...) ir ateis į skubią pagalbą (...). Taip reikalams susiklosčius, atsirado kiti norai, naujos ambicijos, nauji siekimai. Atsirado noras padaryti Lietuvių Namų Bendrovę **grynai lietuviška** organizacija, t. y. nepriklausoma nuo svetimų įtakų, o ypač nuo svetimų pinigų”. Tam, kad LNAB būtų vien lietuvių žinioje, 1965 m. trūko tik 3,800 svarų: „Visiškam LN B-vės sulietuvinimui šiuo metu trūksta 3.800 svarų. Norėtusi neabejoti, kad kaip ir prieš penkerius metus (...) susiras jautrių lietuvių būrelis, kuris suskubs sulietuvininti Europos lietuviybės centrą; užuot nuėjęs į svetimą banką, ateis į bendrovę ir patikės savo indėlius”.

Tai, kad į šį dr. S. Kuzminsko prašymą D. Britanijos lietuviai nenu-mojo ranka, įrodo faktas, jog jau 1966 m., t. y. praėjus metams nuo šio ragi-nimo išspausdinimo „EL”, pavyko su-rinkti – pasiskolinti reikiamą sumą iš lietuvių – LNAB „sulietuvinimui”: „dabar Lietuvių Namų Bendrovė ir visas jos turtas yra tik lietuvių kontroleje”.

Tuo pačiu metu, kai LNAB paga-liau pradėjo bristi iš krizės, DBLS ir LNAB valdantiems asmenims kilo klausimas, kaip turėtų būti užtikrin-tas tolimesnis sėkmingas LNAB eg-zistavimas ir tarnavimas lietuvių vi-suomeninei veiklai. Pirmą kartą šis rūpestis viešai išreiškiamas 1966 m. vykusiame LNAB metiniame susirin-kime, kurio metu teigta, kad didelė dalis akcininkų jau emigravo, todėl norint kad LNAB valdymas ir toliau būtų užtikrintas galvota akcijas kaupti registruotų patikėtinių vardu. Tačiau pripažinta, kad aiškaus plano kaip tai padaryti nėra.

Aiškaus plano neturėjimas ir ne-apsisprendimas, kaip ateityje reik-tų išlaikyti LNB lietuvių rankose bei kaip reikėtų panaudoti jos lėšas DBLS veiklai finansuoti, truko de-šimt metų. Per šį laikotarpį ir toliau vis mažėjant D. Britanijos lietuvių kolonijai, vis aktualesnis darėsi lietu-vių susijungimo ir bendros veiklos idėjos.

DBLS ilgus metus ieškojo išei-ties, kaip tinkamiau, praktiškiau pa-keisti ar pertvarkyti Sąjungos įsta-tus, kad jie labiau tiktų atliekamai veiklai ir suteiktų Sąjungai teisę savo vardu turėti Lietuvių Namų Akcinės Bendrovės akcijų. Tik 1976 m. meti-nio suvažiavimo metu pagaliau buvo sudaryta komisija (iš J. Vilčinsko, J. Lūžos, P. Mašalaičio, Z. Juro, A. Vil-činsko ir R. Šovos.), kuri turėjo rasti naują teisinį pagrindą, tinkantį DBLS ir LNAB bendrai veiklai ir ateityje užtikrinantį DBLS valdymą.

Pirmasis komisijos bandymas rasti sprendimą buvo 1977 m. meti-niame DBLS suvažiavime pristatytas naujas įstatų pakeitimo projektas, kuris turėjo remtis patikėtiniais (angl. Trustee), savo vardu valdan-čiais LNAB akcijas. Tačiau šis siūly-mas buvo atmestas.

Komisijai pratęsus savo darbą kartu su DBLS centro valdyba po dvejų metų, 1979 m. kovo 31 d., vy-kusiam DBLS metiniam suvažiavi-mui buvo pasiūlyta į Sąjungos įstatus įvesti pakeitimus, pritaikyti juos prie Companies Act 1948, 1967 ir 1976 teisinio akto, o prie DBLS pavadini-mo pridėdant „Ribotos atsakomybės bendrovė, neturinti akcinio kapitalo” (angl. Company Limited by Garan-tee and not having a share Capital). Šis pasiūlymas atstovų suvažiavimo buvo priimtas.

DBLS įregistravimo procedūra nuo įstatų priėmimo iki oficialaus jos statuso įtvirtinimo užtruko metus laiko. Be to, prieš priimdama naujus DBLS įstatus, Sąjunga pagal D. Bri-tanijos įstatymus, norėdama pritai-kyti savo įstatus prie Companies Act 1948, 1967 ir 1976 teisinio akto rei-kalavimų, privalėjo turėti tikslius narių sąrašus (prieš tai tikslių DBLS sąrašų nebuvo, ir tik šių naujų įstatų dėka buvo

Nukelta į 11 psl.

Food Depot International sveikina „Draugą” su šv. Kalėdomis ir atsiuntė dosnią 200 dol. auką. Labai ačiū.

Jaunimo centras, įsikūręs **Čikagoje**, paaukojo 100 dol. auką mūsų dienraščio leidybai paremti. Dėkojame už Jūsų paramą.

LIETUVOS KARIO ATSIMINIMAI

Leonas Čerškus

Nr. 143

MAGADAN-UGOLJ ELGEN
(1949.09-1951.05?)

1. Magadan

Neprisimenu, kiek dienų ar savaitių išbuvome „Buchta Vanina” lageryje. Iš „peresilkos” kartu su tais pačiais ukrainiečiais buvome pakrauti į prekinį etapinį laivą „Nogin” ir 8 paras jūra plaukėme link uosto Magadan. Ši kelionė buvo labai varginanti, nes šimtai kalinių buvo sausakimšai sugrūsti į laivo triumą ir uždaryti. Triume buvo įrengti ištisiniai narai. Japonų jūra tuo laiku buvo labai audringa ir daugumą kankino jūros liga. Pradžioje nieko neišleisdavo į paviršių, bet vėliau, artėjant prie Magadano, jau nedraudė išeiti į denį.

Po 8 parų išsekę ir nusilpę mes pagaliau pasiekėme Magadano uostą. Išlaipinę iš laivo, kaip įprasta, mus suskaičiavo ir didele kolona per miestą nuvarė į kitą, laikiną etapinį lagerį. „Peresilkoje” išvydome miestą iš palapinių. Čia buvome įvartyti į vieną iš jų – didelę ir ilgą palapinę.

Mūsų būryje, patekusiame į tą palapinę, buvo apie 25 vyrai. Vien lietuviai, politiniai kaliniai. Dabar galiu prisiminti tik kelias pavardes: Alfonsą Skukauską (mirusį 2002 m. rudenį), Joną Jasiukaitį, Vidmantą Bliūdžių, Joną Globį (pastarasis taip pat jau miręs). Su šiais puikiais vyrais gerai susipažinau dar Vanino lageryje.

Palapinė lentų pertvara buvo padalinta į dvi dalis. Viename gale mums įsakė nusirengti civilius rūbus, o pereinant į kitą galą, leido su savim pasiimti tik megztinius, šalikus, pirštines bei duonmaišius su maistu. Visa kita turėjome palikti. Mums buvo gaila atsisakyti dar visai neblogų europietišκών kostiumų ir kitų rūbų, kuriuos per kraują sugebėjome išsaugoti kalėjimuose, etape ir nuo vagių Vanino lageryje. Dabar taip tautosą ir gintą turtą turėjome geranoriškai palikti čekistams – banditams su uniformomis. Ne, to tikrai nebus!, – pagalvojau.

– Suplėšykim visus geresnius rūbus ir padekime!, – pasiūliau vyrams.

Sumanymas patiko. Greitai sumetėme skutus į krūvą ir užkūrėme nemenką laužiuką palapinės viduje. Enkavėdistai greitai pajuto degančių skudurų kvapą. Išokę dviese vidun jie paskubomis kojomis mėgino išspardyti ir užtrypti ugnį, šokdami „kazočki” apie smilkstančius skarmalus, kurie net jiems jau buvo nieko neverti. Vaizdelis dūšiai buvo išties smagus.

– Jobtvojumatj! Nachuj bliatj zažgli etot jobannyj kostior? (Kodėl uždegėte tą laužą?), – šaukė įpykę čekistai.

– Mes labai sušalome ir norėjome tik pasišildyti, – nesutrikę atsakėme, apsimesdami visiškais naivuoliais. Mūsų pretekstas, iš šono žiūrint, galėjo atrodyti visiškai įtikinamas, nes Kolymoje prasidėjo pakankamai žvarbus ruduo (lauke jau buvo 5–6°C šalčio), nekūrenamoje patalpoje buvo šalta, o mes stovėjome vienais apatiniais.

– Labai kvailai pasielgėte! Mes jūsų rūbus būtume tvarkingai į „kap-

tiorką” (sandėlį) sudėję. Kai baigsis jūsų kalinimo „srokas”, būtumėte viską atgavę išeidami iš lagerio..., – nerausdami melavo enkavėdistai.

Čia mes visi skaniai nusijuokėme replikuodami:

– Po 25 metų iš tų rūbų būtų likusi tik pelenų krūva!

– Visi seniai būtų kandžių suėsti!..

Sargybiniai, knaisiodamiesi po smilkstančius draiskalus dar bandė atrasti nors vieną nesugadintą rūbą, kuriuo galėtų pasinaudoti. Bet mes gerai žinojome, kad tokių ten jau nebėra. Enkavėdistai ko gero pagaliau suprato, kad mes tyčia taip padarėme ir dar labiau įtūžę, keikdamiesi ir kumščiuodami nuvarė mus į kitą palapinės galą.

Lentomis atskirtame tos pačios palapinės gale stovėjo „rečkutės” (4–5 ltr talpos) su drungnu vandeniu, o prie jų buvo padėta po mažą smirdančio ūkiško muilo gabaliuką. Vandens buvo įpilta tiek nedaug, kad jo būtų vos užtekę veidui apsiprausti. Manydami, kad vandens dar gausime, po tokio prausimosi daugelis atrodėme kaip zebrai, nes nešvarus muilinas vanduo nutekėjęs nuo galvų ant mūsų kūnų paliko tamsius dryžius purvo, kurio jau neturėjome kuo nusiprausti. Drebedami ir pamėlynavę nuo šalčio, mes apsiprausėme, kiek tai buvo įmanoma, ir atsidadėme skutėjų (kriminalinių kalinių) egzekucijai. Tie nesismulkindami grubiai ir skubiai nuskuto mums visus įmanomus plaukus, ne tik nuo galvos.

Ši procedūra buvo pati bjauriausia. Skutėjai su mumis elgėsi kaip su gyvuliais. Ypač žiauriai keikdami ir kumščiuodami tuos, kas nesuprasdavo jų rusiškų komandų. Tik po šios ypatingai nemalonios prievartos galėjome pagaliau kuo skubiau apsirengti, kad visai nesustingtume į ragą. Gavome pilną sovietinio lagerininko uniformą: šiltus baltinius, apatines kelnes, vatines kelnes, vatinius švarkus, vatinius puspalcius – „bušlatus”, vatines pirštines, veltinius ir kailines kepure – „šapkas-ušankas”. Taip „valdiškai” aprengti, buvome išvaryti į kiemą, kur jau laukė brezentu dengti sunkvežimiai. Visos mašinos jau buvo pripildytos kaliniais. Kiekvienoje po 25–30 žmonių, kuriuos saugojo žmogėdrų konvojus – po 2 enkavėdistus, ginkluotus automatiniais šautuvais sunkvežimio gale. Mes buvome pakrauti paskutiniai.

2. Magadan-Ugolj Elgen

Visa kolona pajudėjo iš Magadano dar šiauriau. Išvažiavus už miesto, aplinkui jau bolavo daug sniego. Kuo giliau judėjome šiaurės link, tuo jautėme, kad darosi vis šalčiau ir šalčiau. Sunkvežimiuose buvome susodinti glaustai, vienas pas-kui kitą, nugaras atsukę į judėjimo kryptį. Turėjome susispaudę tupėti išskėtus sulenktas per kelius kojas, kad remtumėmės viens į kitą nugaromis ir negalėtume pajudėti.

Nežinau, kiek kilometrų važia-vome taip kankinamai „suštabeliuoti”, bet kai sustojome, sargybiniai prasarė, kad savo kelių tik įpu-sėjome. Sustojome prie šalia kelio stovinčios didelės palapinės.

Bus daugiau.

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA

9525 S.79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS

Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ANDREW J. YU, MD

ir partneriai

Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
Barrington: 847-852-2000
www.illinoispain.com

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ

7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463

Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių
bei kitų skausmų gydymas

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER

Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

Margumynai

Dubajuje bus atidarytas aukščiausias pasaulyje pastatas

Neseniai klestėjusiame Dubajuje sausio 5 d. bus iškilmingai atidarytas aukščiausias pasaulyje dangoraižis, kuris į naują lygį pakėlė dizaino ir statybos technologijų kartelę bei, kaip tikimasi, padės sustiprinti šio Persijos įlankos emyrato įvaizdį, pašlijusį dėl didelių skolų.

Iš dalies valstybei priklausanti nekilnojamojo turto imonė „Emaar”, kuri pastatė milžinišką smailės pavidalo dangoraižį „Burj Dubai”, kol kas nenurodė tikslaus šio statinio aukščio. Norėdama išlaikyti įtampą, kompanija tepranešė, kad išpūdingas betono, plieno ir stiklo bokštas yra aukštesnis nei 800 metrų, todėl gero-kai lenkia Taivano sostinėje Taibėjejue stūksantį dangoraižį „Taipei 101”, kurio aukštis – 508 metrai.

Dubajaus naująjį dangoraižį suprojektavusios Čikagoje įsikūrusios imonės „Skidmore, Owings and Merrill (SOM) inžinierius Bill Baker sakė, kad „Burj Dubai” nustatė naujas statybos ribas.

„Sugebėjome suderinti šį pastatą taip, kaip derinamas muzikos instrumentas. Kildami vis aukščiau nustatėme, kad šio proceso metu (...) galime pasiekti daug didesnį aukštį nei galėjome įsivaizduoti, – pabrėžė inžinierius. – „Burj Dubai” nemažai pasimokėme. Manychiau, jog lengvai galėtume pastatyti kilometro aukščio (dangoraižį). Optimistiškai vertina-

me galimybes pasiekti netgi didesnę aukštį.”

160 aukštų dangoraižis, kurį stantant buvo išlieta 330 tūkst. kubinių metrų betono ir panaudota 31,4 tūkst. tonų plieno, yra matomas iš už 95 kilometrų.

BNS

Burj Dubai.

Victoria Dedinas, gyvenanti **Chipley, FL**, pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą bei paaukojo leidybai paremti 50 dol. auką. Labai ačiū.

Julia A. Danta, gyvenanti **Exton, PA**, skaitys „Draugą” dar vienerius metus. Skaitytoja dienraščio leidybai paremti paaukojo 50 dol. auką. Nuosirdžiai Jums dėkojame.

Knygos pristatymas – herojų menančioje gimnazijoje

AUDRONIUS BUDRAITIS

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijoje pristatyta kalėdiniu laikotarpiu pasirodžiusi Leono Peleckio-Kaktavičiaus monografija „Vytautas Alantas: gyvenimas ir kūryba“. Pirmajai naujos knygos pažinčiai su skaitytojais viena seniausių ir žinomiausių Lietuvos mokyklų pasirinkta neatsitiktinai: 1923 metais ją baigė jos herojus – prozininkas, dramaturgas, žurnalistas, visuomenininkas, nuo pokario metų gyvenęs JAV.

Knygos autorius pažymėjo, jog tuos labai tolimus laikus primena ir gimnazistiška nuotrauka, kurią būsimasis rašytojas užrašė klasės draugui, taipogi būsimam rašytojui Juozui Paukšteliui. O be judviejų nuotraukoje dar yra Jonas Grinius, tapęs literatūros ir meno tyrinėtoju, kritiku, dramaturgu, publicistu.

Rašydamas monografiją L. Peleckis-Kaktavičius turėjo išskirtinę progą susipažinti ir su gimnazisto Vytauto Jakševičiaus (Alanto) dienoraščiu, daug dešimtmečių saugotu JAV, rašytojo namuose. „Didžiausia rašytojo svajonė buvo, kad jo kūryba taptų prieinama Tėvynėje, – kalbėjo monografijos autorius. – Kol kas Lietuvoje perspausdintas tik istorinio romano ‘Šventaragis’ dvitomis ir knyga ‘Tauta istorijos vingiais’. Viliusi, kad ateityje turėsime progos susipažinti ir dar su viena kita Alanto knyga. Ir dar labai viliusi, kad monografija, prie kurios su pertraukom dirbau nemažai metų, paskatins atsiversti bent tas Alanto knygas, kurios jau prieinamos Lietuvoje”.

Plačiausiai apie 368 puslapių leidinį kalbėjo Šiaulių universiteto profesorė Giedrė Kudirkaitė-Čepaitienė ir profesorius emeritas, literatūrologas Bronius Prėskienis.

Anot G. Kudirkaitės-Čepaitienės, pirmosios Nepriklausomybės metai tebėra didelė paslaptis, ir istorikų, ir

žmonių, kurie tuomet gyveno, jie vertinami kontraversiškai. Nežinome daugybės faktų, neturime to laikotarpio visumos. Todėl tokio pobūdžio knygos, kaip „Vytautas Alantas” padeda autentiškiau pamatyti pirmosios Lietuvos nepriklausomybės laikus, to laikotarpio ypatumus. O labiausiai, skaitant knygą, mokslininkę žavėjo autoriaus pagarba savo herojui ir tai, kad joje tiek daug autentikos. Ne interpretavimo, o autentikos.

„Kontraversiška rašytojo asmenybė – iš tų pirmosios Nepriklausomybės metais gyvenusių asmenybių, kurios stengėsi aprėpti neįmanoma. Tai buvo žmogus, visą laiką ieškantis, – kalbėjo profesorė, dėkodama monografijos autoriui, atvėrusiam dar vieną mums reikšmingą asmenybę. – Nors pirmiausia, žinoma, Alantas ir mūsų kultūros istoriją įeis kaip rašytojas, tačiau jis daug nusipelnęs ir kaip žurnalistas, kaip teatro žmogus, mastytojas, kultūrologas, etnologas”. Stabtelėjusi ties knygoje spausdinama trijų gimnazistų nuotrauka, kalbėtoja linkėjo į monografijos pristatymą atėjusiems dabartiniais gimnazistams ambicijų, kurios paskatintų siekti tapti ryškiomis Lietuvos kultūros žvaigždėmis.

Profesorius Br. Prėskienis pažymėjo, jog jam buvo nepaprastai įdomu skaityti šią monografiją. Atkreipęs dėmesį, jog tai jau trečia panašaus pobūdžio knyga, skirta egzodo rašytojams (prieš tai buvo „Kazimieras Barėnas” ir „Jurgis Jankus”), pasidžiaugė, kad tai – ne teorinis darbas, kokie paprastai skiriami siauram skaitytojų ratui, specialistams, o rašytojo monografija, kad ji – visapusiška, įvairi, gyva. Sveikindamas L. Peleckį-Kaktavičių jau su 22-ąja knyga, literatūros mokslininkas sakė, jog reikia pavydėti tokio produktyvumo, talentingai parašytų knygų, įvairių savo žanrais. „Gerbiamas Leonai, nepavarkite”, – linkėjo profe-

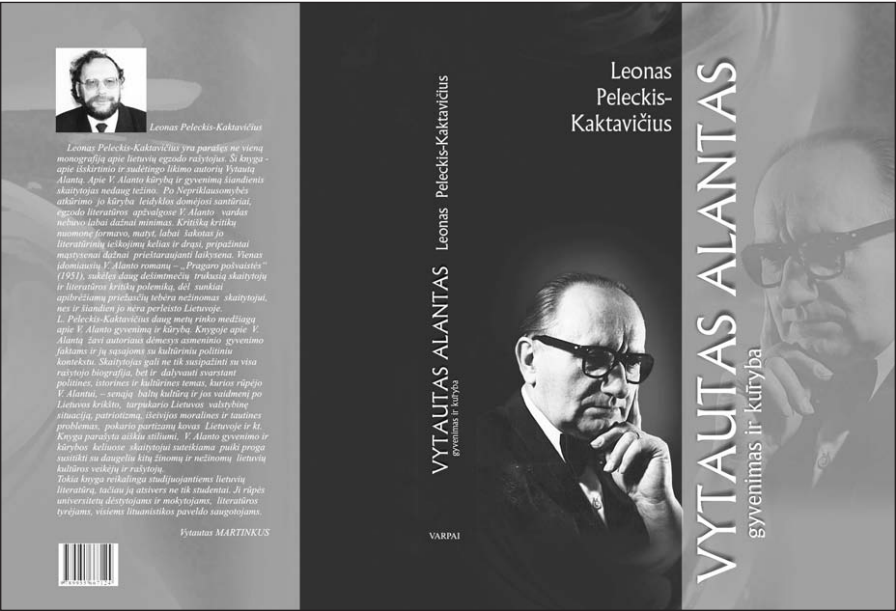
sorius, spausdamas rašytojo ranką.

„Ką ši knyga kalba mūsų gimnazijos lituanistams? – klausė J. Janonio gimnazijos mokytoja Asta Šeputienė. – Kai ją perskaičiau, susidare išpuodis, kad joje kalbama apie žmogų, nugyvenusį ne vieną, o du gyvenimus. Šitiek darbų nuveikti gali tik didelis pasiryžėlis, tik labai kūrybai ir Lietuvai atsidavęs žmogus”.

Vakaro metu buvo perskaitytas monografijos herojaus našlės Irenos Alantienės laiškas, atsiųstas iš JAV. Jame, be kita ko, rašoma: „Kai atnešė paštininkas pirmąsias knygas, paėmiau į rankas, priglaudžiau prie savęs ir savotiškas jausmas apėmė: džiaugsmas ir skausmas. Buvau laiminga, sulaukusi monografijos apie mano Vytautą, tačiau pasijutau, kad tai yra užverstas paskutinis kūrėjo ir

žmogaus Vytauto Alanto gyvenimo lapas. Jums, Leonai, didelė mano padėka. Kas Jūsų surinkta ir parašyta – nuostabu. Jūs sugebėjote viską labai gražiai supinti į vieną rašytojo gyvenimo ir kūrybos vainiką. Atsimenu, kai Jūs, Leonai, mane nuvežėte į tuos rūmus, kur Vytautas praleido savo jaunystę. Pamačiau puikiai įrengtą muziejų. Būčiau labai laiminga, jeigu galėčiau dabar būti ten su visais, deja, tik savo mintimis ir giliais jausmais galiu dalyvauti toje šventėje. (...) Siunčiu gražiausius sveikinimus visiems dalyvavusiems. Ačiū, kad atėjote”.

Pristatant knygą ištraukas iš jos skaitė gimnazistai, intarpus užpildė smuikas. Ta proga gimnazijos muziejuje surengta Vytauto Alanto gyvenimą ir kūrybą atspindinti paroda.

Knyga apie Vytautą Alantą

(Tekstas ant knygos „Vytautas Alantas: gyvenimas ir kūryba” ketvirtojo viršelio)

Leonas Peleckis-Kaktavičius yra parašęs ne vieną monografiją apie lietuvių egzodo rašytojus. Ši knyga – apie išskirtinio ir sudėtingo likimo autorių Vytautą Alantą.

Apie V. Alanto kūrybą ir gyvenimą šiandienis skaitytojas nedaug težino. Po Nepriklausomybės atkūrimo jo kūryba leidyklos domėjosi santūriai, egzodo literatūros apžvalgose V. Alanto vardas nebuvo labai dažnai minimas. Kritišką kritikų nuomonę formavo, matyt, labai šakotas jo literatūrinių ieškojimų kelias ir drąsi, pripažintai mąstysenai dažnai prieštaraujanti laikysena. Vienas įdomiausių V. Alanto romanų – „Pragaro pošvaistės” (1951), sukėlęs daug dešimtmečių trukusią skaitytojų ir literatūros kritikų polemiką, dėl sunkiai apibrėžiamų priežasčių tebėra nežinomas skaitytojui, nes ir šiandien jo nėra perleisto Lietuvoje.

L. Peleckis-Kaktavičius daug metų rinko medžiagą apie V. Alanto gyvenimą ir kūrybą. Knygoje apie V. Alantą žavi autoriaus dėmesys asme-

ninio gyvenimo faktams ir jų sąsajoms su kultūriniu politiniu kontekstu. Skaitytojas gali ne tik susipažinti su visa rašytojo biografija, bet ir dalyvauti svarstant politines, istorines ir kultūrines temas, kurios rūpėjo V. Alantui, – senąją baltų kultūrą ir jos vaidmenį po Lietuvos krikšto, pirmosios Lietuvos nepriklausomybės laikotarpio valstybinę situaciją, patriotizmą, išeivijos moralines ir tautines problemas, pokario partizanų kovas Lietuvoje ir kt.

Knyga parašyta aiškiu stiliumi, V. Alanto gyvenimo ir kūrybos keliuose skaitytojui suteikiama puiki proga susitikti su daugeliu kitų žinomų ir nežinomų lietuvių kultūros veikėjų ir rašytojų.

Tokia knyga reikalinga studijuojantiems lietuvių literatūrą, tačiau ją atsivers ne tik studentai. Ji rūpės universitetų dėstytojams ir mokytojams, literatūros tyrėjams, visiems lituanistikos paveldo saugotojams.

Vytautas Martinkus

Profesorius emeritas Bronius Prėskienis (kalba), rašytojas Leonas Peleckis-Kaktavičius, profesorė Giedrė Čepaitienė. **Jolantos Šidlauskienės** nuotr.

Dalia J. Scanlan , gyvenanti Rockford, IL , pratęsė „Draugo” metinę prenumeratą bei atsiuntė 50 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame.
Ethel Radzius , gyvenanti Chicago, IL , parėmė „Draugą” 50 dol. auka. Labai ačiū už Jūsų paramą.
Liudvika Kulikauskas , gyvenanti Treasure Island, FL , kartu su metinės prenumeratos mokesčiu atsiuntė „Draugui” ir 50 dol. auką. Labai ačiū už Jūsų paramą.

Rom Kilikauskas , gyvenantis Springfield, VA , pratęsė metinę „Draugo” prenumeratą bei paaukojo 50 dol. auką. Labai ačiū.
Emilija Pretkelis , gyvenanti Chicago, IL , užsiprenumeravo „Draugą” metams ir kartu paaukojo laikraščiai paremti 50 dol. auką. Nuoširdžiai dėkojame.
Stefa Liorentas , gyvenanti Chicago, IL , paaukojo „Draugo” leidybai paremti 50 dol. auką. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Po ilgos ir sunkios ligos

A † A
INDREI TARTILAITEI-BARTAŠIŪNIENEI

Amžinybėn iškeliavus, reiškiame nuoširdžią užuojautą vaikams MILDAI ir MINDAUGUI, tėveliams JANINAI IRENAI ir ZENONUI TARTILAMS, sesutei RASAI MIELKUVIENEI bei visiems artimiesiems.

Nuliūdę draugai

D. Britanijos lietuvių visuomeninių pagrindų formavimasis

Atkelta iš 8 psl. suregistruoti visi 1979–1980 m. buvę DBLS nariai, jiems buvo išduotos nario kortelės). LNAB taip pat turėjo turėti tikslus akcininkų sąrašus. Bendrovė čia susidūrė su keblumais: nors ir žinojo tikslų savo išduotų akcijų skaičių (11,967 akcijos), tačiau negalėjo surasti savo akcininkų, todėl juos užregistravo paskutiniais žinomais jų adresais.

Įvykdžius šiuos reikalavimus, 1980 m. balandžio 21 d. DBLS buvo oficialiai įregistruota Britanijos valdžios įstaigoje (angl. Board of Trade) ir tapo juridiniu asmeniu, o jos pavadinimas tapo ilgesnis: „Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjunga (Ribotos atsakomybės bendrovė, neturinti akcinio kapitalo)” (angl. Lithuanian Association in Great Britain (Company Limited by Guarantee and not having a share Capital).

Šie naujai priimti įstatai atnešė daug pakeitimų:

1. Pagrindinė priežastis, dėl kurios DBLS priėmė sprendimą priimti naujus įstatus, buvo tai, jog pagaliau nuspręsta galutinai sujungti DBLS ir LNAB ir užtikrinti, kad DBLS valdys LNAB ateityje. Taip buvo apsisaugota nuo akcininkų, kurie panorėję būtų galėję Bendrovę likviduoti.

2. „Pajamos iš turto galės būti naudojamos tik Sąjungos veiklai finansuoti: socialinei (narių šalpa), kultūrinei (paskaitos, knygų bei laikraščių leidimas) (...). Sąjungos nariai neturės teisės nei į S-gos turtą, nei į pelną, kurį duoda tas turtas, nei į kitas Sąjungos pajamas ar jų dalį”.

3. „Įstatų įvado 7-tasis paragrafas nustatė, kad Sąjungos likvidavimo atveju jos turtas negalės būti pasidalintas narių tarpe, bet, apmokėjus skolas, jei tokių būtų, būtų pervestas kitai ar kitoms lietuvių institucijoms, kurios tuo metu turės panašų tikslą – puoselėti lietuviškas tradicijas, lietuvių kultūrą ir pan. arba kaip tuo metu nutars DBLS nariai”.

4. „Įstatų įvado 4-tame paragrafe nustatyta, kad Sąjungos nariai neturi teisės nei į organizacijos lėšas, nei į jos turtą. Tas viskas yra skirta Sąjungos tikslams siekti”.

5. „Pirkti, nuomot, įsigyti mainais ar kitais būdais nekilnojamąjį turtą ir bet kokias teises ar privilegijas, kas, Sąjungos nuomone, būtų būtina ar naudinga jos tikslų vykdymui; statyti išlaikyti ar perdirbti bet kokius pastatus, kurie reikalingi ar naudingi Sąjungos veiklai”.

6. „Parduoti, išnuomot, užstatyti paskolai visą ar dalį Sąjungos turto, jei tas būtų naudinga DBLS S-gos tikslams siekti”.

7. „Apsiimti ar vykdyti patikėtinio pareigas, kurias Sąjungai leidžia įstatymai”.

8. „Skolintis ar gauti lėšų Sąjun-

gos tikslams tokiomis sąlygomis ir tokiomis garantijomis, kokios atrodytų esančios saugios”.

9. „Steigti ir remti, ar padėti įsteigti ir išlaikyti bet kokias draugijas ar institucijas, ir teikti ar garantuoti joms lėšas jeigu jos koku nors būdu turėtų ryšį su Sąjungos tikslais ar tarnautojų Sąjungos tikslų siekimui”.

10. „Po naujųjų DBLS priėmimo Sąjungos skyriai LNAB akcijas gaudavo tik atvykę į LNAB susirinkimą. Kiekvienam skyriui būdavo skiriamas vienodas LNAB akcijų kiekis, kuriomis jie balsuodavo per LNAB susirinkimą”.

Priėmusi šiuos įstatus, Sąjunga ir toliau vartojo savo pavadinimą DBLS, nepridėdama prie jo „Company Limited by Guarantee and not having a share Capital”.

Šis pakeitimas užbaigė ilgą ieškojimų kelią, kaip rasti būdą bendram DBLS ir LNAB valdymui.

D. Britanijos lietuvių skaičius bei uždarbis buvo per maži, ir jie negalėjo įsteigti fondo, iš kurio būtų galėję finansuoti savo visuomeninę veiklą. Be to, DBLS būdama visuomenine organizacija negalėjo įsigyti nekilnojamojo turto, todėl ji įkūrė Lietuvių Namų Akcinę Bendrovę, kurios akcininkais tapus DBLS nariams buvo užtikrintas Sąjungos veiklos finansavimas. Masinė lietuvių emigracija iš D. Britanijos, kurios metu išvyko didelė dalis LNAB akcininkų, privertė DBLS ieškoti būdų, kaip užtikrinti Lietuvių Namų Akcinės Bendrovės valdymą ateityje. Tai sėkmingai pavyksta padaryti tik tada, kai pavyksta surinkti 50 proc. Lietuvių Namų Akcinės Bendrovės akcijų ir oficialiai sujungus abi organizacijas.

DBLS 1947 m. pradėtas leisti „Vidaus ir Užsienio žinių biuletenis”, kuris tampa viena svarbiausių DBLS kultūrinės veiklos formų užuomazgų ir vieninteliu tuo metu DP kartos lietuvių pasiekdavusiu leidiniu, kuris teikė tuo metu anglų kalbos nemokėjusiems lietuviams informaciją apie įvykius tarptautinėje politikos arenoje ir pasaulyje, D. Britanijos lietuvių sąjungą bei apie lietuvius, išsibarsčiusius po visą D. Britaniją – tapo viena svarbiausių sąlygų, leidusių susikurti DBLS skyriams ir užsimegzti jų tarpusavio ryšiams (skyrų tinklui). Bendrą D. Britanijos lietuvių sąjungos ir Lietuvių Namų Akcinės Bendrovės pastangų dėka buvo pradėtos leisti knygos, praturtinusios Europos bei už Atlanto gyvenusių lietuvių kultūrinį gyvenimą. Tačiau šių leidinių leidyba tapo nuolatinė DBLS nuostolių priežastimi, nes šie leidiniai niekada neturėjo pakankamo skaitytojų skaičiaus, kuris būtų galėjęs padengti jų leidimo išlaidas.

Pabaiga.

A † A
ALBINAS MICKUS

Mirė 2009 m. gruodžio 31 d., sulaukęs 86 metų.
Gyveno Cicero, IL.

Nuliūdę liko: sūnus Algimantas su žmona Susan, sūnus Vytautas, duktė Irena Mickus-Navratil su vyru Patrik, anūikai Janina, Aleksandras, Natalie; brolis Pranas, sesuo Anelė Azolinskienė.

A. a. Albinas buvo vyras a. a. Antaninos Iešmantaitės, uošvis a. a. Karen, senelis a. a. Emilijos, brolis a. a. Jono Dobilo.

Velionis bus pašarvotas penktadienį, sausio 8 d. nuo 2 v. p. iki 9 v. v. Linhart laidojimo namuose, 6820 W. Cermak Rd., Berwyn, IL.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, sausio 9 d. Iš laidojimo namų 8:15 val. ryto velionis bus atlydėtas į St. Anthony bažnyčią, kurioje 9 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių a. a. Albinas bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių prašom aukoti Lithuanian Children’s Hope, 2711 W. 71st St., Chicago, IL, 60629 arba American Cancer Society.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Linhart FH. Tel. 708-749-2255 arba
www.linhartfuneralhome.com

Kolegai

A † A
kun. dr. EUGENIUI GERULIUI

mirus, gilią užuojautą reiškiame dukrai LAIMAI, sūnums RIMUI ir ANDRIUI, šeimos nariams, anūkams, giminėms bei draugams.

Mes kartu liūdime netekę brangaus kolegos.

Buvę Pabaltijo universiteto auklėtiniai

A † A
Dr. VLADUI VAITKUI

iškeliavus Amžinybėn, jo žmonai ONUTEI SAVICKAITEI reiškiame gilią užuojautą.

Vaikystės draugės:
Irena ir Sofija Radėnaitės

TREJŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A
JUOZAS LEŠČINSKAS

2007 m. sausio 6 d. po daugelio metų iškankintas skausmų, mano vyras Juozas baigė šios žemės kelionę.

Šv. Mišios už jo sielą bus atnašaujamos Švč. M. Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje sausio 6 d. 7:30 val. ryto.

Kviečiu draugus ir pažįstamus pasimelsti už a.a. Juozą.

Liūdinti žmona Angela

TRISDEŠIMTIES METŲ
MIRTIES SUKAKTIS
A † A
EDVARDAS TARAS

Su liūdesiu prisimenu, kad mano brangus ir mylimas sūnus, 1980 m. sausio 5 d. iškeliavo į Amžinuosius namus.

Buvusius jo draugus prašome prisiminti Edį savo maldose.

Liūdinti mama ir artimieji

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **Pirmąjį 2010 metų trečiadienį**, sausio 6 d., 2 val. p. p. JAV LB Lemonto Socialinių reikalų skyrius kviečia visus į Pasaulio lietuvių centro skaityklą pasižiūrėti popietės „Palydėkime 2009 m. su daina“ metu Algimanto Kezio įrašytą vaizdo juostę. Širdingai dėkojame Stasei ir Vytautui Jagminams, linksmintiems mus visus dainomis bei šokių muzika.

♦ **Prisimenant a. a. Gražutės Šlapelytės-Sirutienės** pirmąsias mirties metines sausio 5 d. ir 1990 m. vasario 8 d. mirusį jos vyrą Aloyzą, šv. Mišios bus atnašaujamos sekmadienį, sausio 10 d., 10:30 val. r. Los Angeles lietuvių Šv. Kazimiero bažnyčioje. Minint Santa Monica gyvenusius a. a. Gr. ir A. Siručius, šv. Mišios taip pat bus atnašaujamos šeštadienį, vasario 6 d. Apie kitas Siručių intencija bičiulių suaukotas Mišias bus pranešta parapijos biuletenyje. Gr. ir A. Siručių giminaitis Antanas Dundzila kviečia už jų sielas pasimelsti. (sk.)

♦ **Sausio mėnesį Lyric Opera of Chicago** (20 N. Wacker, Chicago, IL 60606) vyks 6 Puccini operos „Tosca“ spektakliai, kuriuose išgarsime garsiąją Violetą Urmaną. Spektakliai vyks: sausio 10 d., sekmadienį, 2 val. p. p.; sausio 15 d., penktadienį, 7:30 val. v.; sausio 19 d., antradienį, 7:30 val. v.; sausio 22 d., penktadienį, 2 val. p. p.; sausio 25 d., pirmadienį, 7:30 val. v.; sausio 29 d., penktadienį, 7:30 val. v. Opera bus atliekama italų kalba su angliškais subtitrais. Bilietus galima įsigyti tinklalapyje www.lyricopera.org. Tel. pasiteiravimui: 312-332-2244.

Violeta Urmana

♦ **Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre** sausio 15 d., penktadienį, 7:30 val. v. atidaroma Reginos Nėdas darbų paroda „Gyvenimo simboliai. Abstrakcijos“. Dalyvaus autorė.

♦ **Lemont High School Performing Arts Center** (800 Porter St., Lemont, IL) 2010 m. sausio 23 d. 7 val. v. koncertas „Sąskambiai“. Bilietus galima įsigyti www.boxoffice.tickets.com/dainava; Pasaulio lietuvių centro raštinėje bei sekmadieniais po 9 val. r. ir 11 val. r. šv. Mišių misijos prieangyje.

♦ **Sausio 31 d., sekmadienį, 6 val. v.** Edge Ice Arena, 735 E. Jefferson, Bensenville, IL 60106, vyks ledo spektaklis „After Dark“, kuriame be kitų ledo žvaigždžių pasirodys ir lietuvis šokėjas Aidas Reklys. Bilietus galima įsigyti tinklalapyje: www.icetalentinc.com.

IŠ ARTI IR TOLI...

♦ **Atsiliepiant į visuomenės prašymą** Putnam seserų vienuolyne bus ruošiamas kasmetinis Piknikas. Kviečiame asmenis iš Seserų rėmėjų tarybos, Neringos stovyklos bičiulius bei Atlanto rajono Lietuvių Bendruomenės atstovus dalyvauti Pikniko komitete. Posėdis vyks 2010 m. sausio 9 d. seserų vienuolyne. Pradžią – 10 val. r. Apie dalyvavimą prašome pranešti iki sausio 5 d. el. paštu: sesigne@gmail.com ar tel.: 860-928 -7955.

♦ **Vasario 6 d., 4:30 val. p. p.** Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas Latvian Hall, 10710 3rd Ave. NE, Seattle, WA. Laukiame Jūsų pakilia nuotaika ir naminiams gardumynais, kuriuos norėtume matyti virtuvėje iki 4 val. p. p.

♦ **Vasario 20 d., 9 v. r. – 4 val. p. p.** pirmosios Seattle lietuvių Užgavėnės Happy Trails Horse Adventure Park. Įėjimas – 20 dol. suaugusiems, 10 dol. – vaikams. Mažyliai iki 2 metų amžiaus įleidžiami nemokamai. Prašome apsirūpinti maistu, kaukėmis ir gera nuotaika. Daugiau informacijos – Aušra Vaštakas (el. paštas: laume@amsn.com).

Brighton Park choro organizuoto Naujųjų metų sutikimo programos atlikėjai (iš kairės): Jurgis Vidžiūnas, solistė Genovaitė Bigenytė, solistas Algimantas Barniškis ir Vladas Kybartas. **Brighton Park apylinkės archyvo nuotr.**

*Sveikiname
dailininkę mecenatę
MAGDALENĄ BIRUTĘ
STANKŪNIENĘ
gražios sukakties proga ir
linkime jai stiprios sveikatos
ir ilgų kūrybingų metų!*

Čiurlionio galerijos
Jaunimo centre valdyba

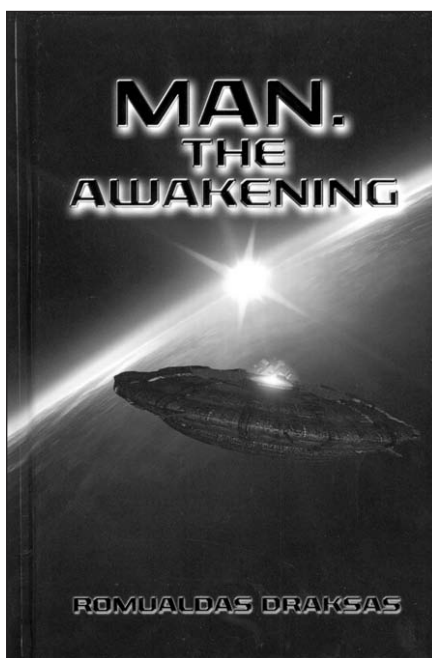

Akimirka iš Čikagos lituanistinėje mokykloje 2009 m. gruodžio 19 d., vykusi mokytojų Kalėdinės vakaronės. Rengiamas pasiūlius vakarienę pavažduoti savo gimimo dešimtmetį, mokytojams išmonės netrūko.

Į vakarą „atvyko dainininkai“ iš buvusio garsaus Lietuvoje ansamblio „Nerija“ (iš kairės: mokytojos Evelina Karalienė, Daiva Jakubauskienė ir Giedrė Starinskienė).

„Draugo“ knygynėlyje

„Man. The Awakening“

Romualdas Draksas „Man. The Awakening“, 307 psl., kietais viršeliais. Leidykla „Strategic Book Publishing“, 2009, New York.

2009 m. gruodžio 16 d. „Drauge“ išspausdintas mano pasikalbėjimas su jaunu fantastikos kūrėju iš Lietuvos Romualdu Drakšu, kurio knyga anglų kalba (vertė Aidas Kuolas) birželio mėnesį pasirodė JAV knygynuose. Ja prekiaujama ir mūsų knygynėlyje. Fantastikos mėgėjams siūlome šią knygą ne tik patiems paskaityti, bet ir padovanoti angliakalbiui draugui.

Vienas iš nedaugelio lietuvių autorių tarptautinių debiutų R. Drakšo

fantastinis romanas „Man. The Awakening“ (lietuvių kalba – „Žmogus“) tai knyga apie žmogų ir jo neapriėjamą galimybę. Žmogus – pats baisiausias galaktikos padaras, sukurtas kaip unikali kovos mašina, sukilęs ir pabėgęs nuo savo kūrėjų, atsidūręs ir įkalintas planetoje, slopinančioje daugumą jo galių. Bet kas atsitiks, jei žmonės vėl atsidurs už juos įkalinusios planetos poveikio ribų ir jiems vėl grįš visos kūrėjų suteiktos galios? Kitaip tariant, jei prasidės tai, ką kitos galaktikos rasės vadino „prabudimu“.

Kaip gali pakakti vieno akmens, kad kultų mirtį nešanti lavina, taip gali pakakti vieno prabudusio žmogaus, kad sudrebėtų visa galaktika.

„Visai neseniai perskaičiau mokslinės fantastikos žanro knygą – Romualdo Drakšo „Žmogus“. Likau sužavėta. Kūrinys vertas būti perskaitytas ir kitų fantastikos mėgėjų“, – skaitau internete atsiliepimą apie R. Drakšo kūrybą.

Šiuo metu autorius rašo antrąją „Žmogaus“ dalį – „Žmonija. Viešpatavimas“. Šią knygą taip pat ruošiamasi išversti į anglų kalbą.

Kaina — 25 dol. Knygą galima įsigyti paštu, pridėdant 10,25 proc. mokestį, užsisakant IL valstijoje. Persiuntimo kaina – 5 dol. Persiunčiant daugiau knygų, už kiekvieną papildomai siunčiamą knygą – 2,5 dol. mokestis. Prieš perkant prašome paskambinti administracijai tel. 773-585-9500.

Laima Apanavičienė

„Draugo“ knygynėlio adresas: 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
Tel. pasiteiravimui: 773-585-9500